

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ולדנו נ' הראשון בע"מ

וייגה און ליין בע"מ נ' הבנק הבינלאומי הראשון לישראל בעמ

לפני כבוד השופטת לימור ביבי

מבקשים:

1. טויגה און ליין בע"מ (בה"פ 17-05-12925)

באמצעות ב"ב עוה"ד ברם סלוקי ושות'

2. חיים טולדנו (בה"פ 17-05-16950)

ע"י ב"ב עו"ד דמארי שריג

נגד

בנק הבינלאומי הראשון בע"מ

ע"י ב"ב עו"ד ב. לוינבוק ושות'

משיב

חקיקה שאווכרה:

[חוק הבנקאות \(רישוי\), תשמ"א-1981](#)[פקודת מס הכנסה \(נוסח חדש\) - לא מרובד](#)[חוק הבנקאות \(שירות ללקוח\), תשמ"א-1981: סעי' 2, 2\(א\), 2\(ב\)](#)[חוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000](#)[צו איסור הלבנת הון \(חובות זיהוי, דיווח וניהול רישומים של תאגידים בנקאיים למניעת הלבנת הון ומימון טרור\), תשס"א-2001: סעי' 8\(א\)\(1\), 9](#)[חוק איסור מימון טרור, תשס"ה-2005](#)

מיני-רציו:

* החלטת הבנק בדבר סגירת חשבונות המבקשים מהווה סירוב סביר למתן שירות וההליך אשר התקיים על ידי הבנק, היה הליך תקין במסגרתו ניתנו למבקשים אין ספור הזדמנויות להמציא מסמכים ואסמכתאות.

* בנקאות – חשבונות בנק – סגירתם

תובענות המבקשים לקבוע כי ההחלטות בדבר סגירת חשבונותיהם בבנק בטלות ולמתן צו המונע את סגירת החשבונות או הטלת מגבלות גורפות על הפעילות בחשבון, טרם מתן פירוט נאות בדבר הבסיס להודעות הסגירה.

--- סוף עמוד 1 ---

בית המשפט המחוזי דחה את התובענות ופסק:

תאגיד בנקאי ראשי לסרב ליתן את השירותים המנויים בפע"פ 2 לחוק הבנקאות ובלבד שמדובר בסירוב סביר, כאשר נטל ההוכחה לסבירות הסירוב מוטל על הבנק. במסגרת מסמכי הנחיות אשר הועברו לבנקים על ידי המפקחת על הבנקים והרשות למלחמה בהלבנת הון והטרור, יש בקיומו של דגל אדום ובייחוד בקיומם של מספר דגלים אדומים, בכדי לחייב את התאגיד הבנקאי לנקוט בבריקה קפדנית יותר של חשבונות הלקוחות. בענייננו, ההחלטה בדבר סגירת החשבונות על ידי הבנק מהווה סירוב סביר למתן שירות. מתקיימים מספר דגלים אדומים אשר חייבו את הבנק לבחינה קפדנית, זהירה ואף חשדנית של חשבונות המבקשים. על כך הוסיפה התנהלותם כלפי הבנק וכן בקיעים באמון הבנק כלפי המבקשים. ההליך אשר התקיים על ידי הבנק, היה הליך תקין במסגרתו ניתנו למבקשים אין ספור הזדמנויות להמציא מסמכים ואסמכתאות ואולם הם כשלו מעשות כן.

פסק דין

לפני שתי תביעות אשר הוגשו כהמרצות פתיחה, כנגד הבנק הבינלאומי הראשון, האחת- הינה תביעת חברת טויגה און ליין בע"מ, אשר נסבה על הודעה מיום 25/4/17 בדבר סגירת חשבונה המתנהל בבנק ואשר מספרו 409-051527 והשנייה – תביעת מר טולדנו חיים, אשר נסבה על הודעה מיום 26/4/17 בדבר סגירת חשבונה המתנהל בבנק ואשר מספרו 052027. במסגרת תביעותיהם, אשר נדונו במאוחד- ביקשו המבקשים את בית המשפט לקבוע כי ההחלטות בדבר סגירת חשבונותיהם אינן סבירות, הינן בניגוד לדין ומשכך, בטלות. עוד ביקשו כי יינתן צו המונע את סגירת החשבונות או הטלת מגבלות גורפות על הפעילות בחשבון, טרם מתן פירוט נאות בדבר הבסיס להודעות הסגירה.

מבוא;

1. הבנק הבינלאומי הראשון- הוא המשיב בשתי המרצות הפתיחה, הינו תאגיד בנקאי הפועל בהתאם ל**חוק הבנקאות (רישוי)**, תשמ"א-1981 (להלן: **"הבנק"**).

2. המבקשת בה"פ 17-05-12925- טויגה און ליין בע"מ (להלן: **"טויגה און ליין"** או **"המבקשת"**) – הינה חברה בע"מ אשר התאגדה בישראל ואשר בעלת המניות בה הינה חברה בשם paragon EX limited (להלן: **"פרגון אי אקס"**), שהינה חברה זרה אשר התאגדה באיי התולה ואשר מקום מושבה באיי מיי. הדירקטורים של טויגה און ליין, הינם מר טולדנו חיים – תושב ואזרח ישראלי- שהוא המבקש בתביעה השנייה ומר פלואט רוברט קמרון, אשר מקום מושבו באיי התולה הבריטיים.

במאמר מוסגר יצוין, כבר בשלב זה, כי לחברת טויגה און ליין, שתי חברות אחיות – האחת- חברת טויגה מדיה בע"מ (להלן: **"טויגה מדיה"**), אשר אף מנייתיה מוחזקות במלואן על ידי חברת פרגון אי אקס ואף בה משמש מר טולדנו חיים כדירקטור. השנייה: Hexagon Technologies LTD (להלן: **"אקסגון"**) אשר אף בה עובד טולדנו (עדותו בעמוד 80 שורות

27-81 וכן, טענת באי כוחו במכתבם מיום 7/2/17 אשר צורף כנספח 4 להמלצת הפתיחה) ואף בה בעלת המניות בה היא חברת פרגון אי אקס.

3. המבקש בה"פ 16950-05-17 – מר טולדנו חיים (לעיל ולהלן: "טולדנו" או: "המבקש") – הינו כאמור אחד הדירקטורים במבקשת וכן, הינו אחד מבעלי המניות בחברת פרגון אי אקס, שהיא חברת האם של המבקשת וזאת, בין באחזקה ישירה של מניותיה ובין באחזקת מניותיו בה באמצעות נאמן.

4. ביום 7/6/16, בעקבות פניית המבקשת לפתיחת חשבון בבנק, מולאו טפסי פתיחת החשבון ובכלל זה "טופס הכר את הלקוח" (אשר צורף כנספח 1 לתגובה לבקשה לצו מניעה) אשר נחתמו על ידי נציג המבקשת – מר מיכל אלון (להלן: "מיכל") ונפתח חשבונו מספר 409-051527 בסניף רמת גן 041 בבנק (להלן: "חשבון המבקשת").

5. ביום 25/7/16 נפתח על ידי טולדנו חשבון מספר 052027, שקלי ומט"ח בסניף רמת גן 041 בבנק (להלן: "חשבון המבקש").

6. ביום 25/4/17 ניתנה על ידי הבנק, הודעה לחברת טויגה און לין ובהתאם לה הבנק אינו מעוניין להמשיך ולנהל את חשבונו וזאת – הן לאור אופי הפעילות בחשבון והן לאור יחסי אי האמון שנוצרו מול טולדנו, מורשה החתימה ומבעלי המניות בתאגיד השולט בחברה. משכך הודיע הבנק כי בכוונתו להפסיק את הפעילות בחשבון ולסגור אותו בתוך 30 יום ממועד המכתב (להלן: "הודעת הסגירה לטויגה און לין").

ביום 26/4/17 ניתנה על ידי הבנק הודעה לטולדנו ובהתאם לה הבנק אינו מעוניין להמשיך ולנהל את חשבונו וזאת, לאור יחסי אי האמון שנוצרו בינו לבין הבנק ולאור ניסיון העבר בפעילותו מול הבנק. משכך, הודיע הבנק כי בכוונתו להפסיק את הפעילות בחשבון ולסגור אותו בתוך 30 יום ממועד המכתב (להלן: "הודעת הסגירה לטולדנו").

(שתי הודעות הסגירה לעיל ולהלן: "הודעות הסגירה")

7. בגין הודעות הסגירה וכן, בגין ההתנהלות בין הבנק לבין המבקשים אשר קדמה להן, הוגשו המלצות הפתיחה נשוא פסק דין זה.

טענות הצדדים - בקצירת האומר;

8. **המבקשים טוענים** כי טויגה און לין הינה חברת תקשורת, פיתוח תמיכה ושיווק, המעסיקה מעל ל – 100 עובדים. פתיחת החשבון על ידי טויגה און לין, נעשתה לאחר שהומצאו על ידה

פרטים, במענה לשאלות הבנק ומולאו כלל הפרטים הנדרשים וזאת על ידי מר מיכל סמנכ"ל הכספים בה. בכלל זה, פירטה המבקשת, קודם לפתיחת החשבון, את פעילותה המרכזית, את שלושת לקוחותיה המרכזיים – חברת UFX TRADE, חברת MPF חברת RELIANTCO GLOBAL וכן, את ההיקפים הכספיים של התקבולים אשר עתידים להתקבל בחשבונותיה.

זאת ועוד, פתיחת חשבון טולדנו, נעשתה בעקבות פניה של הבנק אליו, תוך שהופצר בו להעביר את פעילותו הפיננסית אל הבנק. גם באשר לכך, הובהר מלכתחילה כי לחשבון זה יופקדו דיבידנדים, להם זכאי טולדנו מכוח אחזקותיו בחברת פרגון אי אקס.

לטענת המבקשים, לאורך כל תקופת פעילותם, הם פעלו בשקיפות מלאה אל מול הבנק ובכלל זה בפרט, המציאו את כל המידע והאסמכתאות אשר להם נדרשו על ידי הבנק.

המבקשים טוענים כי על אף האמור, הוציא הבנק את הודעות הסגירה ששתיהן לקוניות, בלתי מבוססות ועומדות בניגוד לחובתו הקוגנטית של הבנק ליתן שירותים הנוגעים לניהול חשבון עו"ש ושלא לסרב לעשות כן אלא מטעמים סבירים.

בכלל זה בפרט טוענים המבקשים כי כלל טענותיו של הבנק, במסגרת התגובות להמלצות הפתיחה, אין בהן בכדי להצדיק את סירובו למתן שירות וזאת, הן הואיל ולא עמדו לגד עניניו של הבנק בזמן אמת, אלא שככלל כולן בגדר הצדקה בדיעבד של החלטתו בדבר סגירת החשבונות והן הואיל ומהותית, לגופם של דברים, אין בהן ממש. בהקשר זה האחרון מוסיפים המבקשים וטוענים כי קשירת הבנק בין שני החשבונות ובכלל זה בפרט לעניין אובדן האמון שלו בטולדנו, כמבססת סגירת חשבונו של טויגה און לין – אינה לגיטימית וכי היה על הבנק לבסס החלטה בנפרד באשר לסגירת כל אחד מן החשבונות, במסגרתה נשקלו נימוקים הרלוונטיים לאותו חשבון.

זאת אף זאת, לטענת המבקשים גם ככל שהתערור בליבם של עובדי הבנק חשדות, הרי שבמסגרת הליך תקין היה על הבנק לשקף אל מול לקוחותיו – המבקשים – את חשדותיו וחששותיו ולאפשר להם מיצוי זכות הטענות באשר לטענותיו אלו. בהקשר זה הינם מוסיפים וטוענים כי ככל שהיה עושה כן הבנק וככל שהיה חושף בפניהם, קודם למשלוח הודעות הסגירה, את כלל טענותיו, כפי שעשה באופן מפורט במסגרת תשובותיו להמלצות הפתיחה, כי אז הם היו מפסיקים את כלל טענותיו וחשדותיו, כפי שלטענתם נעשה במסגרת ההליך המשפטי. לטענתם, בהינתן שהבנק לא שיתף אותם בחשדותיו וטענותיו בזמן אמת, הרי שההליך אשר ננקט על ידו אינו הליך תקין, הינו פסול ויתרה מכך, יש להעבירו תחת שבט ביקורתו של בית המשפט באופן נרחב ולא באופן מצומצם, כפי הביקורת המועברת ככלל על החלטות רשויות מנהליות.

עוד מפרטים המבקשים וטוענים, באשר לנוסח הודעות הסגירה, כי אין בו בכדי לקיים את חובתו של הבנק למשלוח הודעות סגירה ובהן הנמקה ופירוט, חובה הנובעת לטענתם, מהוראות נוהל בנקאי תקין, מהוראות הפסיקה וכן מחובת האמון של הבנק כלפי לקוחותיו. בהקשר זה מוסיפים המבקשים וטוענים, כי גם ככל שפנה הבנק ופירט בעל פה טענותיו כלפי המבקשים, הרי שאין בכך בכדי להוות תחליף להודעת סגירה מנומקת ומפורטת בכתב.

מבלי לגרוע מן האמור, מוסיפים המבקשים וטוענים כי בהינתן שסגירת החשבון היא הסנקציה החריפה ביותר שיכול בנק להטיל על לקוחותיו, הרי שראוי היה לנקוט בסנקציה חריפה פחות והמותאמת למידת יסודיות התהליך אשר בוצע על ידי הבנק עובר להטלה.

בהינתן כל האמור, טוענים המבקשים כי דין הודעות הסגירה בטלות וזאת, הואיל וכאמור – ההנמקה העומדת בבסיסם אין בה ממש, הואיל וההליך אשר ננקט על ידי הבנק קודם להוצאתו לקוי והואיל ונוסח ההודעות – לקוי.

9. **הבנק מנגד טוען** כי אין מקום להתערב בשיקול דעתו של הבנק בקבלת ההחלטות בדבר הסגירה, באשר סירוב הבנק לספק למבקשים שירות הינו סביר. באשר לכך, מפנה הבנק ראשית להחלטות כפי שנקבעו בפסיקת בית המשפט ובהתאם להן, הביקורת השיפוטית אשר תועבר על החלטת בנק, דומה במהותה לביקורת המועברת על החלטות רשות מנהלית. בכלל זה בפרט, מפנה הבנק לכך שבית המשפט, במסגרת ביקורתו, אינו מחליף את שיקול דעתו של הבנק, אלא שנקודת המוצא לביקורתו, הינה תקינות ההליך הבנקאי והתערבותו הינה רק במקרים בהם חרגה החלטתו ממתחם הסבירות.

לגופם של דברים, בראי אופן הביקורת השיפוטית המופעל על החלטות הבנק, טוען הבנק כי במקרה דנן, החלטתו לא חרגה ממתחם הסבירות.

כך, וראשית טוען הבנק כי יש להתייחס לשני החשבונות ולשיקולים אשר הובילו לסגירתם בחד וזאת, בהתאם להוראת ניהול בנקאי תקין 411 סעיף 4(b) - לאור הקשרים הברורים בין המבקשת למבקש, אשר אינם שנויים במחלוקת ובכלל זה, היות המבקש הדירקטור היחיד במבקשת אשר פעל אל מול הבנק, היותו בעל זכות חתימה בחשבונה, היותו בעל מניות בחברת האם של המבקשת והקשרים הפיננסיים בין שניהם ובכלל זה זכותו של המבקש לדיבידנד מאת חברת האם של המבקשת, אשר שלא מן הנמנע הוא שהינו קשור גם בפעילות המבקשת.

באשר לשני החשבונות – מפנה הבנק לשורת הדגלים האדומים אשר התנופפו ומתנופפים מעל פעילות המבקשים ולקוחותיהם ובכלל זה- מקום התאגדותה של חברת האם של המבקשת – באיי הבתולה הידועים כמדינת OFFSHORE, כניסת מאות אלפי דולרים לחשבונות המבקשים, אשר מקורם בחברות אשר התאגדו כולן במדינות OFFSHORE הידועות כמקלט מס, העברת כספים ממדינות או מחשבונות זרים במקומות השונים

--- סוף עמוד 5 ---

ממקום פעילותן או התאגדותן של החברות וחקירה פלילית אשר מתנהלת כנגד טולדנו בגין חשד לעבירות על [פקודת מס הכנסה](#) והלבנת הון, אשר בעטייה אף נעצר בחודש ספטמבר 2016 יחד עם מר סער פילוסוף שהוא מורשה החתימה השני בחשבון טויגה און ליין ואשר אף הוא בעל מניות בחברת פרגון אי אקס.

לטענת הבנק, בשים לב לדגלים האדומים האמורים ובהתאם להוראות הדין החלות עליו, הרי שחלה עליו החובה לנהוג בזהירות ובחשדנות יתרה כלפי פעילותם הפיננסית של המבקשים.

10. הבנק טוען כי בהינתן האמור ולאור התנהלות המבקשים בחשבונותיהם – אשר לא זו בלבד שלא הפיסה את הדגלים האדומים, אלא הוסיפה על החשדות אשר התעוררו כפועל יוצא מכך – החלטתו הינה סבירה. בהקשר להחלטתו זו מוסיף הבנק וטוען כי לא זו בלבד שהחלטתו בדבר סגירת החשבונות לא הייתה נמהרת או לא מבוססת, ההיפך הוא הנכון, ההחלטה התקבלה בשום שכל, לאחר שלאורך זמן התאפשר למבקשים להביא ולהציג את כלל טענותיהם בפני הבנק וכן, לאחר שהבנק חזר ודרש מסמכים ואסמכתאות אשר המבקשים כשלו מהציגם, באופן אשר עורר בלב עובדי הבנק את החשד כי מחדלם הינו בכוונת מכוון, באשר התנהלותם של המבקשים או לקוחותיהם אינה תקינה.

בכלל זה טוען הבנק כי טולדנו סירב להמציא פרטים הנוגעים לחקירתו על ידי מס הכנסה, כי טען באופן כללי שחקירתו נובעת מרכישת נכס נדל"ן בחו"ל ואולם, טענתו זו נטענה בעל פה ולא גובתה במכתב בא כוחו אשר סירב להמציא פרטים כלשהם הנוגעים לחקירתו.

זאת ועוד, לטענת הבנק מצגים אשר הוצגו על ידי המבקשים, עובר לפתיחת החשבון, בכל הנוגע לפעילות חברת טויגה – הן באשר למהותה והן, באשר להיקפיה, התבררו כלא נכונים. בהקשר זה, בין היתר מפנה הבנק לכך, שהמבקשת הצהירה כי הינה מתעסקת בתמיכה טכנית, דא עקא, במהלך פעילותה, עת נדרשה להעביר הסכמים הנוגעים לפעילותה מול לקוחותיה, התעכבה בהעברתם ויתרה מכך, משהועברו התברר כי במסגרתם מנוסחת הפעילות באופן שאינו בהיר ואולם, כך או כך, אינה מתמצה רק בתמיכה טכנית. לטענת הבנק האמור עורר חשד באשר לאופי האמיתי של פעילות המבקשת. זאת ועוד, הבנק מפנה לכך שהיקפי פעילותה של המבקשת עמד על מאות אלפי דולרים בחודש – היקף פעילות הגבוה מזו אשר עליה הוצהר מלכתחילה. זאת אף זאת, לבנק הועברו כספים מחשבונות במדינות (כגון סלובקיה) שהן מדינות השונות מהמדינות בהן התאגדו לקוחות המבקשת ואשר הוצהר מלכתחילה כי מהן צפויים להתקבל תקבולים.

יתרה מכך, לטענת הבנק, על אף פניות חוזרות ונשנות לא המציאו המבקשים אסמכתאות, להנחת דעתו של הבנק, הנוגעות לפעילות בגינה הועברו הכספים או בנוגע לכך שמקור הכספים בפעילות כדין אשר בגינה משולם מס. בהקשר זה מפנה הבנק לכך שהאסמכתאות אשר הועברו על ידי המבקשים רק העצימו את החשד. כך, לטענתו הועברו מסמכים אשר

--- סוף עמוד 6 ---

אינם מופנים לבנק, בנוסף, תחת להעביר אישורי רואי חשבון או עורכי דין ממקום פעילות הלקוחות, הועברו מכתבי עורכי דין או רואי חשבון ישראליים, אשר הקשר בינם לבין החברות הלקוחות אינו ברור ויתרה מכך, גם כל המידע הנכלל בהם אינו פרי חקירה או בדיקה אלא מקורו במידע אשר התקבל מפי הלקוחות, ולא נתמך באסמכתא. בנוסף, לטענת הבנק, חשבוניות אשר הועברו על ידי המבקשת, העצימו את החשד בדבר פעילות שאינה תקינה ובמסמכים אשר הועברו (לשם הדוגמא באשר לדיבידנד אשר התקבל בחשבון של טולדנו, מאת פרגון אי אקס) התגלו סתירות.

עוד התחוויר לבנק כי, בניגוד למצג המבקשת ולפיה אין לה כל חשבון אחר מלבד החשבון אשר הינה מבקשת לפתוח בבנק, הרי שיש לה חשבון נוסף בבנק המזרחי. זאת ועוד, באשר לטולדנו, הרי שזה הצהיר בפני הבנק כי הוא סגר את חשבונותיו כבר בספטמבר 2016, הצהרה אשר בחודש נובמבר 2016 התחוויר לבנק כי אינה נכונה.

הבנק מוסיף וטוען כי בעקבות מחדלי המבקשים מהמציאת פרטים או מסמכים נאותים, בעקבות גילוי כי מצגים אשר הוצגו על ידי המבקשים הינם מצגי שווא וכן, בעקבות החשדות אשר התעוררו בלב עובדי הבנק, אשר לא הופסו על ידי המבקשים, חל משבר ביחסי האמון בין הבנק למבקשים, משבר אשר התעצם לאור התנהלותו של טולדנו כלפי הבנק הואיל וזה אף פנה אל עובדי הבנק באופן שאינו נאות. לטענתם, בהינתן שטולדנו הינו מורשה החתימה וגם הדירקטור היחיד אשר טויגה און ליין אשר פעל אל מול הבנק, גם בהתנהגותו, כמו גם במשבר האמון כלפיו, יש בכדי להצדיק את הפסקת הפעילות של חשבונות שני המבקשים.

במענה לטענות המבקשים ולפיהן במסגרת ההליך המשפטי הופסו כלל החשדות, משיב הבנק וטוען כי לא זו בלבד שאין ממש באמור, אלא ההיפך הוא הנכון, החשדות באשר לפעילותם של המבקשים וקשריהם עם לקוחותיהם – אף התעצמו והתבססו. כך ובכלל זה טוען הבנק כי במסגרת ההליך המשפטי התחוויר כי אמנם, כפי שחשד הבנק, קיים קשר בין טויגה און ליין לבין חברת UFX TRADE, באשר התחוויר כי מדובר בחברה אשר הוקמה מלכתחילה בין היתר על ידי טולדנו. זאת ועוד, התחוויר כי הקשר בין שתי החברות, בהינתן היקף פעילות של טויגה און ליין, מעלה חשד עוד יותר וזאת, בהינתן שלהלכה ולמעשה רוב רובה של פעילות UFX ובכלל זה – פנייה אל לקוחות פוטנציאליים, הדרכתם וגיוסם להשקעת כספים בזירת המסחר של UFX (אשר אף את הפלטפורמה להפעלתה רכשה UFX מפרגון אי אקס) – כולם נעשים על ידי טויגה און ליין, אשר התמורה לה הינה זכאית היא גזרת באחוזים מהיקף הפעילות של הלקוחות. זאת ועוד, התחוויר כי החברות UFX GLOBAL, UFX TRADE ורליאנטקו- קרי כלל לקוחותיה של טויגה און ליין למעט חברה אחת - MPF- כולן חברות בבעלותו של דניס דה יאנג.

--- סוף עמוד 7 ---

בנוסף, התחוויר כי לא זו בלבד שהמבקשים לא אמרו לבנק אמת עת הצהירו כי אין להם חשבונות נוספים בבנק כלשהו, אלא שהם אף הסתירו כי הרקע לפתיחת החשבונות בבנק על ידם, הינו קשיים אשר עורר בנק המזרחי כלפי פעילותם.

דין והכרעה:

11. הדיון הראשון אשר התקיים בתיקים נסב על בקשה לצו מניעה זמני, במסגרתו ביום 21/6/17 הגיעו הצדדים לכדי הסדר דיוני בדבר המשך הפעילות בתקופת ניהול התיק. עוד הוסיכם בין הצדדים כי התביעות תידונה במאוחד וכי הראיות אשר הוגשו במסגרת צו המניעה יחשבו כראיות גם בתיק העיקרי, באופן שיאפשר שמיעת הראיות בתיק במועד קרוב יחסית.

12. בהתאמה, נשמעו ביום 30/10/2017 עדי המבקשים- המבקש מר חיים טולדנו ומר מיכל אלון ועדי הבנק – מר יוסף וייס (להלן: "זייס") ומר יעקב קונרטוב (להלן: "קונרטוב"), הצדדים הגישו סיכומיהם בכתב ולאחר בחינת כלל טענותיהם והראיות כפי שהוצגו והוגשו – ניתן פסק דין זה.

המישור הנורמטיבי;

13. במרכז הדיון – הודעות הסגירה אשר ניתנו על ידי הבנק לחשבונות המבקשים, הודעות אשר משמעותן – סירוב ליתן שירות למבקשים על ידי הבנק. כיוון שכך, הרי שנקודת המוצא לבירור המחלוקת בתיק זה מצויה בהוראת [סעיף 2 \(א\) לחוק הבנקאות \(שירות ללקוח\)](#), תשמ"א -1981 (להלן: "חוק הבנקאות"), הקובע כי תאגיד בנקאי לא יסרב, סירוב בלתי סביר, לתת שירותים מהסוגים הבאים:

"(1) קבלת פיקדון כספי במטבע ישראלי או במטבע חוץ ;

(2) פתיחת חשבון עובר ושב במטבע ישראלי, וניהולו כל עוד מתקיימת אחת מאלה :

(א) החשבון ביתרת זכות לטובת הלקוח ;

(ב) הלקוח עומד בתנאי ההסכם בינו לבין התאגיד הבנקאי בקשר לניהול החשבון ;

(3) מכירת שיקים בנקאיים במטבע ישראלי ובמטבע חוץ ;"

עוד נקבע בהוראת [סעיף 2\(ב\)](#) כי: "יהינני תנאים בלתי סבירים למתן שירות דינה כדין סירוב בלתי סביר לתיתו."

14. הוראת [סעיף 2](#) לחוק הבנקאות, המחילה הסדר מיוחד בגדר חובה סטטוטורית על הבנק לספק שירותים, נובעת בין היתר מכך, שהזכות לספק שירותים אלו יוחדה לתאגידים בנקאיים ומשכך, אין באפשרות הציבור לקבלם אלא מתאגיד בנקאי. כדין. אציין כי מכלל הלא המופיע בסעיף זה, ניתן לשמוע את ההן, קרי תאגיד בנקאי רשאי לסרב ליתן את השירותים המנויים בסעיף ובלבד שמדובר בסירוב סביר.

--- סוף עמוד 8 ---

15. ברע"א [6582/15](#) עמותת איעמאר לפיתוח וצמיחה כלכלית נ' בנק הדואר, חברת דואר ישראל בע"מ [פורסם בנבו] (1.11.15). (להלן: "פסק הדין בעניין עמותת איעמאר") נדרש בית המשפט העליון, לראשונה, לשאלה מתי ייחשב סירוב בנק לנהל חשבון בנק, לסירוב סביר וקבע כי נטל ההוכחה לסבירות הסירוב מוטל על הבנק. עוד נקבע כי אמנם אין די בחשש ערטיילי להתנהלות בלתי תקינה בחשבון, ואולם נטל ההוכחה הנדרש מהבנק הינו נמוך ממאזן ההסתברויות ותואם לנטל הנדרש מרשות מנהלית בעת קבלת החלטה המצויה במסגרת שיקול דעתה. ובלשונו של בית המשפט העליון מפי כבוד השופט סולברג:

"בית משפט זה טרם עסק במישרין בשאלה מתי יחשב סירוב כסירוב סביר, ואולם השאלה נדונה בספרות ונתעוררה במספר פרשות שנדונו בבתי המשפט המחוזיים (ביחס לאיסור הנזכר בחוק הבנקאות). ממקורות אלו עולה כי ההלכה שנתגבשה מסתייעת בעקרונות המשפט המנהלי, ומעניקה לבנק מתחם סבירות כדי להפעיל את שיקול דעתו בעניין. באשר לקשת המקרים האופייניים לקבלת החלטה סבירה בדבר סגירת חשבון, הוזכרו מקרים של התנהגות בלתי הוגנת או רשלנית מצד הלקוח בניהול חשבונו, באופן הערס נזק לבנק או לציבור – בין אם מדובר בפעילות בלתי חוקית הקשורה להלבנת הון, מימון טרור, פעילות ספקולטיבית וכיוצא באלה. מקרים נוספים קשורים להתנהגותו הספציפית של בעל החשבון ויחסו לפקדי הבנק, כגון התנהגות לא הוגנת, שימוש באליונות פיזית או מילולית מצדו כלפי פקדי הבנק, או אפילו איסור בנקיטת אלימות פיזית או מילולית (ראו ר' בן אוליאל, דיני בנקאות (חלק כללי) 433 (1996); [ה"פ \(מרכז\) 11043-12-08](#) קפלי שיווק בשר בע"מ נ' בנק אגוד לישראל בע"מ, [פורסם בנבו] פסקה 3 (2.3.4.2009); [ת"א \(חיפה\) 19332-12-11](#) שלש נ' בנק מזרחי טפחות בע"מ, [פורסם בנבו] פסקה 23 (18.2.2014); [ת"א \(תל אביב-יפו\) 11134-11-12](#) לד אביבים בע"מ נ' בנק המועלים בע"מ, [פורסם בנבו] פסקאות 4-5 (8.5.2013); [ה"פ \(נצ\) 29308-03-15](#) בוסתן החרמון למסחר בע"מ נ' בנק המועלים סיני 744, [פורסם בנבו] פסקה 10 (13.4.2014), ועוד). בכל המקרים האמורים, נטל ההוכחה לסבירות הסירוב מוטל על הבנק. אין די בחשש ערטיילי ואין די בטענה כללית וסחמית, כי קיים חשש להתנהלות בלתי תקינה בחשבון, אלא על הבנק להצביע על מעשים ופעולות קונקרטיים שיש בהם כדי להצביע על קיומו של חשש ממשי. יחד עם זאת, שותף אני לעמדה לפיה הבנק אינו צריך לנהל חקירה ולא לנקוט פעולות אכיפה מחמירות יותר על המידה, וכי אין להטיל עליו להוכיח את הדברים ברמה ההוכחה הנחוצה במשפט האזרחי, כרי מאזן ההסתברויות, אלא ברמה פחותה ממנה (התואמת במידת מה את ההלכה בדבר שימוש הרשות המנהלית בראיות מנהליות לשם קבלת החלטה במסגרת מתחם שיקול דעתה)". (ההדגשות שלי ל.ב.)

בת"א [29979-08-14](#) (מחוזי תל אביב) רינסנס בית ספר בע"מ נ' בנק מסד בע"מ [פורסם בנבו] (2.8.17) (להלן: "פסק דין בעניין רינסנס"), הוסיף בית המשפט וקבע כי רשימת הדרכים להוכחת סבירות הסירוב אינה בגדר רשימה סגורה וכי גם: "העלמת עובדות מהותיות מהבנק ביחס לפעולות שבוצעו בחשבון, כך למשל הפקדה של סכומים חריגים,

--- סוף עמוד 9 ---

עשויות להוביל למסקנה שהלקוח לא פעל בדרך מקובלת ובתום לב בקיום התחייבויותיו כלפי הבנק. הלקוח עשוי להיתפס כמי שהפר את חובת האמון שלו כלפי הבנק, דבר העשוי להוות סיבה סבירה לסגירת החשבון."

16. נוסף על חובתו של הבנק לספק שירות והסדרת אופן הפעילות של התאגיד הבנקאי, כפי שנקבעו בחוק הבנקאות, חולשות על פעילותו של התאגיד הבנקאי הוראות דברי חקיקה נוספים ובכלל זה – הוראות הנוגעות לאיסורים בדבר הלבנת הון בהתאם [לחוק איסור הלבנת הון](#), תש"ס - 2000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון") וכן [צו איסור הלבנת הון \(חובות זיהוי, דיווח וניהול רישומים של תאגידים בנקאיים למניעת הלבנת הון ומימון טרור\)](#), תשס"א-2001 (להלן: "הצו"). במסגרת דברי חקיקה אלו מוטלים על התאגיד הבנקאי, במקביל לפעילותו העסקית, תפקידים בעלי גוון מנהלי ומוטלות עליו חובות של קבלת מידע ודיווח, אשר יעודן איתור פעולות הקשורות להלבנת הון או מימון טרור. יצוין, כי חובות אלו הוטלו על התאגידים הבנקאיים, נוכח העובדה כי פעילויות הלבנת הון או מימון טרור, מבוצעות במקרים רבים באמצעות המערכת הבנקאית, ולכן מציבות את התאגידים הבנקאיים בחזית המאבק, כמי שאמורים להצביע על כל פעולה חשודה [ראו- פסק הדין בעניין עמותת איעמאר ; פסק דין בעניין רינסנס ; [ע"א 3497/15](#) אימפריה יאסין להשקעות ומימון בע"מ נ' בנק המועלים בע"מ [פורסם בנבו] (11.11.15) (להלן: "פסק הדין בעניין אימפריה יאסין")].

כך, במסגרת הצו נקבעו פעולות שעל תאגיד בנקאי לבצע בטרם יפתח חשבון ללקוח וכן תוך כדי ניהול החשבון. פעולות אלה נועדו לקבלת מירב הפרטים על הלקוח ועל אופי פעילותו, באופן שיאפשר להצביע על "נורות אדומות" לפעילות חריגה. עוד מטיל הצו על הבנק חובות דיווח לרשות המוסמכת על כל פעולה חריגה, וקובע חובת דיווח על כל פעולת הפקדה או משיכה של מזומנים בסכום של 50,000 ₪ ומעלה ([סעיף 8\(א\)\(1\)](#)). לצו וכן חובת דיווח על פעילות בלתי רגילה של מקבל השירות, אשר מוגדרת [בסעיף 9](#) לצו כיפעילות שעל פי המידע המצוי ברשות התאגיד הבנקאי, התעורר אצלו חשש שהיא קשורה לפעילות האסורה לפי [חוק איסור הלבנת הון](#). או [חוק איסור מימון טרור](#).

17. עוד רלוונטית לעניינו, הוראת נוהל 411 של המפקח על הבנקים: ניהול בנקאי תקין (מניעת הלבנת הון ומימון טרור וזיהוי לקוחות) (נספח 46 לתגובת הבנק במסגרת הבקשה לסעד זמני; להלן: "ניהול המפקח על הבנקים לעניין הלבנת הון" או "הנוהל"), אשר פורסמה בנובמבר 2016, עובר לכניסתו לתוקף ביום 7/10/16, של תיקון 14 [לחוק איסור הלבנת הון](#) ואשר במסגרתו נוספו והוגדרו עבירות מס נוספות כעבירות מקור. בבסיס הנוהל מיקום התאגידים הבנקאיים בחזית מערך האכיפה של החקיקה בעניין הלבנת הון וזאת, הואיל והלבנת הון ומימון טרור בהיותן פעולות עתירות כספית, מבוצעות בין היתר באמצעות המערכת הבנקאית. בהתאם לקבוע בנוהל, מעבר לפגיעה בערכים המוגנים בחקיקה הרלוונטית, הרי שניצול התאגיד הבנקאי לפעולות כאמור, עלול לפגוע בשמו הטוב ובאימון

--- סוף עמוד 10 ---

הציבור בו ובמערכת הבנקאית כולה ואף בשמה של מדינת ישראל. כיוון שכך, נקבעו במסגרת הנוהל הוראות זיהוי, היכרות ובדיקת הלקוח, בצד חובות מעקב אחר הפעילות בחשבונו ודיווח על פעילות הנוחות כחריגות.

כך, באשר למדיניות הכר את הלקוח- נקבע בסעיף 4 לנוהל כי בגיבוש המדיניות על ידי הבנק יובאו בחשבון גורמים כגון: "בירור אודות מטרת פתיחת החשבון, נסיבות פתיחת החשבון והפעילות המתוכננת בו, עיסוקו של הלקוח, והאם הוא בעל תפקיד ציבורי בכיר, מקור עושר/הכנסותיו ומקור הכספים שאמורים להיות מופקדים בחשבון, זיקתו למיקום הסניף של התאגיד הבנקאי, האם הלקוח סורב לקבל שירותים בתאגיד בנקאי מסיבות הקשורות באיסור הלבנת הון ומימון טרור, בירור אודות חשבונות הקשורים לחשבון הלקוח, וכן כל פרט אחר הדרוש כדי להבין את מהות פעולותיו של בעל החשבון";

עוד נקבע בסעיף 9(ג) לנוהל כי:

"תאגיד בנקאי שיש לו סיבה להאמין כי מבקש לפתוח חשבון סורב בקבלת שירותים בנקאיים בתאגיד בנקאי אחר, מנימוקים הקשורים לאיסור הלבנת הון או מימון טרור, יפעיל הליכי בדיקה מחמירים בפתיחת חשבון לאותו לקוח."

זאת ועוד, סעיף 14 לנוהל, דן במעקב השוטף וקובע בסעיף (א) כי: "תאגיד בנקאי יעקוב אחר הפעילות בחשבון של לקוח על מנת להחליט אם היא עולה בקנה אחד עם ציפיותיו לגבי הפעילות בחשבון ועם היכרותו את הלקוח, פעילותו העסקית ופרופיל הסיכון שלו ובמידת הצורך, נאותות מקורות הכספים בחשבון, " בסעיף (ב) נקבע כי על התאגיד לנהל מערכת ממוחשבת לאיתור פעילות חריגה ובמסגרתו נקבע כי פעולות חריגות יכללו בין השאר: "פעולות נעדרות הגיון כלכלי או עסקי, פעולות מורכבות, פעולות בהיקפים ניכרים ובפרט הפקדות במזומן בסכומים שאינם מתיישבים עם הפעילות הצפויה בחשבון"

במסגרת סעיף 15 לנוהל נקבע כי הבנק יקבע חשבונות כחשבונות בסיכון, תוך התחשבות בסוג העסק מושא החשבון (לדוגמה עסק עתיר פעילות במזומנים), במקום פעילות הלקוח (מדינות בסיכון גבוה, העדר זיקה לישראל), סוגי השירותים הנצרכים על ידי הלקוח (העברות אלקטרוניות של סכומים גבוהים וכו') וסוגי הלקוח (איש ציבור, מבנה בעלות מורכב וכו').

18. עוד יצוין, כי הן במסמך אשר פורסם על ידי הרשות להלבנת הון ביום 2/9/15 (המסמך צורף כנספח 49 לתגובת הבנק לצו המניעה) והן במסמך המפקחת על הבנקים מיום 23/11/16 (המסמך צורף כנספח 47 לתגובת הבנק לצו המניעה), פורטה שורת "דגלים אדומים" אשר עליהם יש ליתן את הדעת, כמסמנים צורך בבחינה או חקירה מיוחדת. עוד צוין כי אין בקיומו של דגל אדום אחד בלבד כדי להעיד בהכרח על סיכון להלבנת הון או מימון טרור ובלבד שקיים הסבר מניח את הדעת לפעילות זו. לצד זאת, נקבע כי ככל שקיימים דגלים אדומים רבים יותר בפעילות, כך עולה החשש כי מדובר בפעילות הלבנת הון או מימון טרור.

--- סוף עמוד 11 ---

הדגלים האדומים הרלוונטיים לדיון לפני ואשר פורטו במסגרת מסמך הרשות להלבנת הון הינם - 'הלקוח קיבל חלק מהשירות העסקי מנותן שירות עסקי אחר אשר לא השלים את הטיפול בנושא, סירב לספק את השירות המבוקש או שהיחסים עם נותן שירות עסקי אחר הופסקו';

"ידוע לנותן השירות העסקי כי ללקוח הרשעות קודמות בעבירות הלבנת הון או עבירות מקור, או שהוא נמצא תחת חקירה בנוגע לעבירות אלו..."

"מקור הכספים במוסדות פיננסיים, תאגידים שהוקמו, או בני אדם המתגוררים במדינה בסיכון או במדינות OFFSHORE. הפעילות הפיננסית אינה תואמת את פרטי השירות העסקי שניתן/הוסכם (תדירות, מועד, אמצעי התשלום וכו') בלא סיבה או היגיון עסקי".

עוד רלוונטיים הדגלים האדומים כדלקמן אשר נקבעו במסמך המפקחת על הבנקים:

הקמת חברה פעילה נוספת בעלת שם דומה במדינה אחרת; העברות מרובות ובסכומים מהותיים אל מדינות OFFSHORE ולהיפך; תנועות סיבוביות בהן כספים מושקעים מחדש במדינת המקור אחרי שהופקדו במדינה זרה (לעיתים קרובות OFFSHORE); הפעולה בחשבון בלתי אופיינית לפרופיל הלקוח כגון ניהול פעילות עסקית בחשבון שלא נפתח למטרה זו או היקף פעילות שאינו תואם את המידע שמסר הלקוח בעת פתיחת החשבון; חשבונות של תושבי חוץ, בהם מיופה כוח תושב ישראל; חשבונות על שם חברה שהתאגדה ב OFFSHORE שבשליטת תושב ישראל או שמורשה החתימה בחשבון הוא תושב ישראל.

זאת אף זאת, באותו מסמך אשר הוצא על ידי המפקחת על הבנקים ובו הוראות לתאגידים הבנקאיים לניהול סיכונים ציות נוכח קביעת עבירות מס כעבירות מקור, נקבעה הנחייה כדלקמן:

"על תאגיד בנקאי המזהה בהסתמך על המידע המצוי ברשותו, פעילות העונה על דפוסי פעולה

כאמור בסעיף 7.3. לעיל, (1 - בין היתר: "פעולות שייתכן כי קשורות להתחמקות הלקוח מתשלום מס או שמקור הכספים בהם מהכנסות שלא דווחו לרשות המסים כנדרש" ל.ב.) לרבות דפוסי הפעולה המופיעים ברשימה שבנספח, וכן לפעול לאיתור ולקביעת דפוסי פעולה מתאימים נוספים. או פעילות חריגה אחרת בחשבונו של לקוח או של עובר אורח, לקבל הסבר מהלקוח באשר למטרות הפעילות או להגינה העסקי או הכלכלי, לרבות קבלת

אסמכתאות רלוונטיות.

הסברים לקויים של לקוח כי מדובר ב"תכנון מס" (או הסברים דומים), לא מהווים כשלעצמם הסבר מניח את הדעת, ועל התאגיד הבנקאי לבחון, בהתאם לגישה מבוססת סיכון, את הצורך לדרוש מהלקוח הצהרה כי דיווח על הכנסתו בהתאם לדיון, ואף לדרוש ממנו להציג חוות דעת מקצועית ומנומקת, ולבחון את הרלוונטיות שלה לנסיבות המקרה."

--- סוף עמוד 12 ---

19. בממשק בין חובות התאגיד הבנקאי למותן שירות, בהתאם לחוק הבנקאות, לבין חובות הפיקוח והבקרה המוטלות עליו בהתאם לחקיקה הנוגעת לאיסור הלבנת הון, נקבע בסעיף 24 לנוהל המפקחת על הבנקים כי:

"אי היענות של הלקוח למסור פרטים הנדרשים למילוי הוראות הצו, הוראה זו וניהול התאגיד הבנקאי שנקבעו על-פיה, וכן יסוד סביר להניח כי פעולה קשורה להלבנת הון או למימון טרור, או יישום מדיניות התאגיד הבנקאי, כאמור בסעיף 41, יחשב כסיבה לסירוב סביר לפתיחת חשבון וניהולו ולמתן שירותים למבצע פעולה שאינו רשום כבעל או כמורשה חתימה בחשבון לעניין חוק הבנקאות (שירות ללקוח), התשמ"א 1981. כמקרה כאמור, ישקול התאגיד הבנקאי דיווח לרשות המוסמכת על פעולה בלתי רגילה (על פי סעיף 9 לצו)"

זאת ועוד, במסגרת הפסיקה כפי שהובאה לעיל, ובכלל זה בפסק הדין בעניין עמותת עיאמר, נקבע כי סירוב למתן שירות ובכלל זה גם באופן העולה כדי סגירת חשבון, בהתבסס על חשדות בדבר עבירות על החקיקה בעניין הלבנת הון, יהא בו בכדי להוות סירוב סביר למתן שירות.

עוד נקבע מפורשות, באשר לאספקת מידע הנדרש לבנק לשם הפסת דעתו בכל הנוגע לפעילות הלקוח, בת"א (חי) 13195-04-16 מ.ר.מ. אקספרס בע"מ נ' בנק לאומי בע"מ [פורסם בבנו] (2.6.16) כי:

"כרי, כי לצורך ביצוע חובותיהם על פי דין, זכותם של המוסדות הבנקאיים לקבל את כל המידע הדרוש להם כדי "להפיק את דעתם" בנוגע לפעילות זו או אחרת בחשבונות לקוחותיהם, ועל מנת שיוכלו לוודא שאין שימוש שלא כדין בחשבונות – וכך יוכלו למלא את חובותיהם כלפי הרגולטורים וכפלי הציבור. זאת ועוד, אף אם דרישות מעין אלו,

מן הכלל אל הפרט:

20. את טענותיהם של המבקשים, כנגד החלטת הבנק בדבר סגירת חשבונותיהם, ניתן לחלק לשני ראשי טיעון – האחד – הנסב על מהותה של ההחלטה לסגור את החשבונות ובהתאם לו, ההחלטה התקבלה מתוך שגיאות של הבנק בניתוח המצב לגופם של דברים; והשני – נסב על ההליך אשר ננקט על ידי הבנק ובעיקר על כך שלטענת המבקשים, לא שיתף הבנק את המבקשים בחשדות אשר התעוררו בלב עובדיו באשר לפעילות המבקשים וכן על כך שהודעת סגירת החשבונות הינה לקונית ואינה מפורטת. אציין עוד כי לטענת המבקשים – באשר לשני ראשי הטיעון – יש להביא לידי ביטוי, בקביעת סבירות החלטת הבנק בדבר סגירת החשבונות, רק מידע או שיקולים אשר היו בידי הבנק והנחו אותו בזמן אמת.

לשם בחינת טענותיהם של המבקשים על שני ראשיהן, אבחן להלן את הטענות המרכזיות אשר שימשו בסיס להחלטת הסגירה, תוך בחינת האירועים הקשורים בהן ויודגש – מבלי לקבוע בשלב זה מסמרות לעניין טענת המבקשים – הרי שבמסגרת חלק זה בפסק הדין,

--- סוף עמוד 13 ---

תבוצע הבדיקה בהתאם למידע אשר עמד לנגד הבנק באותם מועדים. במסגרת בחינת האירועים והטענות – תבחנה הטענות או החשדות כפי שהועלו על ידי הבנק בזמן אמת, כלפי המבקשים, או כלפי ההתקשרויות העומדות בבסיס פעילותם הבנקאית, התשובות אשר ניתנו על ידי המבקשים והאם יש בהן בכדי להפיש החשדות ושיקוף מצב הדברים למבקשים על ידי הבנק.

עוד תבחנה – בראי הנסיבות כפי שתבררנה, הודעות הסגירה אשר ניתנו על ידי הבנק והתאמתן להוראות הדין.

21. והערה אחרונה קודם לכניסה לעובי קורת האירועים והטענות – אציין כי בטיעוני ביקש הבנק להתייחס בחד אל המבקשים וזאת, בהינתן הקשר בין טולדנו לבין טויגה – שהינו דירקטור בטויגה וכן, אחד מבעלי המניות בבעלת טויגה- פרגון אי אקס. באשר לטענה זו הנני מוצאת לקבוע, כבר בשלב זה, כי לטעמי יש ממש בטענת הבנק והנני סבורה כי הקשר בין שני המבקשים יש בו בכדי ליצור, בכל הנוגע להחלטת הבנק, סימביוזה לגיטימית באשר להחלטתו לסגור את שני החשבונות, לאור הצטברות האירועים הנוגעים לשניהם. בהקשר זה, הנני סבורה כי אמנם, כטענת הבנק, תימוכין לאפשרות הבנק לקישור בין חשבונות, תוך בחינת התנהלותם במצטרב, ניתן למצוא בהוראות סעיף 4(ב) לנוהל הקובעת, בין היתר, כי על התאגיד הבנקאי החובה לערוך בירור אודות חשבונות הקשורים לחשבון הלקוח וכן, לברר כל פרט אחר הדרוש לשם הבנת מהות פעולותיו. יחד עם זאת, הנני מוצאת להבהיר, כפי שידגם ויפורט להלן, כי ממילא גם בחינת האירועים והטענות באשר לכל אחד מן המבקשים בנפרד, יש בה בכדי להוביל למסקנה ובהתאם לה הודעת הסגירה של כל אחד מן החשבונות ניתנה כדין.

22. הדגלים האדומים אשר התעוררו באשר לפעילותם של המבקשים:

כפי שפורט לעיל בהרחבה, במסגרת מסמכי הנחיות אשר הועברו לבנקים, הן על ידי המפקחת על הבנקים והן על ידי הרשות למלחמה בהלבנת הון והטרור (אשר הובאו לעיל בסעיף 18), יש בקיומו של דגל אדום ועל אחת כמה וכמה, בקיומם של מספר דגלים אדומים, בכדי לחייב את התאגיד הבנקאי לנקוט בבדיקה קפדנית יותר של חשבונות הלקוחות בהם מתקיימים דגלים כאמור. בענייננו, לית מן דפליג, כי מתקיימים מספר דגלים אדומים, אשר חייבו את הבנק לבחינה קפדנית, זהירה וניתן אף לומר חשדנית – של חשבונות המבקשים.

כך, כפי שצוין לעיל, המבקשת הינה חברת בת של חברת פרגון אי. איקס, שהיא חברה אשר מקום התאגדותה באיי הבתולה ומקום מושבה באיי מייק, שניהם מוכרים כמדינות OFFSHORE וכמקלט מס.

לקוחותיה של המבקשת, אשר מהם מקור הכנסותיה – הן כולן חברות זרות ויתרה מכך, לקוחותיה המרכזיות – UFX TRADE ו- UFX GLOBAL אף הן התאגדו במדינות המהוות מקלט מס – בלז וונוואטו.

--- סוף עמוד 14 ---

המבקש, טולדנו, הינו בעל מניות בחברת פרגון אי איקס – במישירן, בנאמנות או מכוח היותו עובד בחברת אקסגון – ובהתאם להצהרתו, דיבידנדים מחברה זו הם המקור להכנסותיו והפקדותיו בחשבון הבנק.

יתרה מכך, אין חולק כי במהלך חודש ספטמבר נעצרו שניים מבעלי זכויות החתימה במבקשת – מר סער פילוסוף (שאף הוא בעל מניות בפרגון אי אקס) והמבקש-טולדנו, בחשד לעבירות הלבנת הון, בניגוד ל**פקודת מס הכנסה** והתנהלה כנגדם חקירה בנושא על ידי הרשויות המוסמכות לראו החלטת בית המשפט השלום ב**מ"י 65385-09-16** ו-65396-09-16 מיום 29/9/16, אשר צורפה כנספח 16 לתשובת הבנק לבקשה לצו מניעה).

קיומם של שלל הדגלים האדומים, היה בו בכדי לחייב, כפי שקבעתי, נקיטה בגישה זהירה, קפדנית וחשדנית יותר באשר לחשבונות המבקשים.

23. אי המצאת מסמכים כדבעי בכל הנוגע למהות פעילותה של המבקשת כמו גם באשר ללקוחותיה:

על החשדות המתעוררים כפועל יוצא מהדגלים האדומים המובנים בפעילות חשבונות המבקשים, הוסיפה התנהלותם כלפי הבנק ובכלל זה בפרט, מחדלם החוזר ונשנה מהמצאת מסמכים אשר נדרשו על ידי הבנק וזאת, על מנת להראות תקינות פעילותם וחוקיות מקורות הכספים המופקדים לחשבונותיהם.

הדוגמא הבולטת לאמור, נסבה על מסמכים הקשורים בפעילותה של המבקשת אל מול חברת UFX TRADE – פעילות אשר מהותה לא הוסברה כדבעי על ידי המבקשת לבנק בזמן אמת ואשר המסמכים הקשורים בתקבולים ממנה אף בהם יש בכדי לעורר ולא להפיש חשד.

כך וראשית, על אף שחברה זו הינה חברה המאוגדת בבלז ומקום מושבה בקפריסין, התקבולים ממנה התקבלו מסלובקיה.

זאת ועוד, ביום 4/11/16, הועבר תקבול בסך \$600,000 מחברה זו ומשהתבקשה אסמכתא להעברה, הועבר על ידי המבקשת שני מסמכים הנחזים כחשבוניות – אחד בעברית מיום 9/11/16 מספרו: PL 16000001 ע"ס \$313,193 והשני באנגלית מיום 31/10/16 על סך \$286,807 ומספרו: EL 168000032 [שני המסמכים צורפו כנספח 19 לתשובה לבקשה לסעד זמני]. באשר לשני המסמכים האמורים, הרי שראשית טען הבנק כי הפעילות בגינה נדרש או בוצע התשלום, אינה מפורטת כלל (במסמך השני) או מפורטת באופן מעורפל כ"מוצר כללי" (במסמך הראשון). זאת ועוד, באשר למסמך הראשון מפנה הבנק, בצדק, לשני כשלים – הראשון, תאריכו – 9/11/16 – תאריך שהוא חמישה ימים **לאחר** ביצוע ההעברה הכספית והשני, שפתו – עברית – הגם שהינו מופנה לחברה זרה. לאור האמור, עוררו אסמכתאות אלו חשד בלביו של הבנק. (במאמר מוסגר אציין כי בסיכומיהם טוענים המבקשים כי חשד זה היה מופש לו היה הבנק פונה אל המבקשים בבקשה להבהרה. כך לטענתם, במענה לפנייה זו היו מבהירים המבקשים כי התקבול בסך \$600,000 הינו בחלקו (קצת פחות ממחצית – לפי המסמך השני), בגין פעילות שבוצעה על ידי המבקשת בחודש אוקטובר 2016 ואילו יתרתו

--- סוף עמוד 15 ---

הינו מקדמה על חשבון הפעילות בחודש נובמבר 2016 ומשכך, המסמך הראשון אשר הוצג אינו חשבונית אלא חשבון עסקה. הנני סבורה כי לא זו בלבד שאין בחסר האמור בכדי להניח את הדעת, אלא ההיפך הוא הנכון – ההסבר יש בו בכדי להאיר הפעילות באופן לא סביר ונטול היגיון כלכלי עוד יותר, שכן – היעלה על הדעת שחברה תקדים תשלום בסכום כה משמעותי כמקדמה על חשבון שירות שטרם קיבלה?!

יתרה מכך, המבקשים מוסיפים וטוענים כי המציאו את ההסכם בין חברת UFX TRADE לבין טויגה און ליין ולטענתם די בו ובחשבוניות כפי שהומצאו, בכדי להוות אסמכתאות מספקות לתקבולים. אלא שאין ממש בטענתם זו – ראשית, המבקשים עצמם טוענים כי המסמך השני הינו חשבון עסקה – קרי לא מדובר באסמכתא מחייבת או המדווחת כדון. זאת ועוד, במסגרת ההסכם נקבעים השירותים אשר מסופקים על ידי טויגה לחברת UFX TRADE ואולם, בניגוד לחוזים עם שני הלקוחות האחרים של טויגה און ליין, אין מדובר בחוזה המקנה תמורה קבועה, אלא שבמסגרת ההסכם מוקנית תמורה משתנה, שהיא פועל יוצא מהיקף פעילות הלקוחות המגויסים על ידי טויגה און ליין בעבור UFX TRADE. בנסיבות אלו נקשה – האם חשבוניות ובהן תיאור שירות כללי וההסכם הינם האסמכתאות היחידות אשר ניתן להמציא בגין פעילותה של חברה זו? שהרי לו אמנם מסופק לה שירות, האם לא הועבר אליה פירוט הנוגע לעמלות בגינם שולם עבור השירות ולכל הפחות ניתן להמציא אסמכתאות המעידות על כך?!

24. בנוסף, באשר לחברה זו, התבקשו המבקשים, שוב ושוב – בהתאם לדיון ובין היתר להנחיית המפקחת על הבנקים (אשר הובאה לעיל בסעיף 18) – להמציא מסמכים מגורמים מקצועיים של החברה – כגון רואה חשבון או עורך דין, המופנים אל הבנק ואשר מפרטים כי החברה פועלת כדון בכלל ובפרט בכל הנוגע לתשלום מיסים. אלא, שהמבקשים כשלו מהמצאת מסמכים כאמור ובלב הבנק התעורר החשד כי מדובר במחדל בכוונת מכוון. כך, המבקשים המציאו אישור עו"ד קפריסאי מיום 28/11/16 ולפיו – החברה נרשמה תחת חוקי בליז כחברה בינלאומית, המען הרשום שלה הוא בבליז, מחזיק המניות של החברה הינו דניס דה יאנג ולמיטב ידיעת החתום, אין לחברה יחסים עסקיים הנוגעים ללקוחות ישראלים בתחום הפורקס. באשר לאישור זה, הרי שראשית – מדובר באישור שניתן על ידי עו"ד קפריסאי ולא עו"ד הפועל במדינה בה רשומה החברה, בה כתובתה הרשומה ובה חלה עליה החובה לדווח על הכנסותיה ומקורן. זאת ועוד, אישור זה אין בו משום מענה באשר לתחום עיסוקה של החברה ולשאלות האם מקור הכנסותיה כדון והאם משולם בגינת מס. עוד המציאו המבקשים מכתב מיום 24/11/16 חתום על ידי רואה החשבון תמיר מיידי מיישראל ולפיו – לפי מידע אשר הומצא לו על ידי החברה – מדובר בחברה העוסקת בפורקס, הרשומה בבליז ונושאת בחובות הנוגעות לתשלום מיסים במקום התאגדותה. כן, הומצא מכתב מיום 24/11/16 מעורך הדיון טל רון יצחק, אשר בהתאם לרשום בו – בהסתמך על המידע שהומצא לו על ידי החברה – החברה הינה חברה אשר התאגדה בבליז, פעילויותיה הבנקאיות מדווחות לרשויות הרלוונטיות בבליז כדון, ופעילותה היא בתחום הפורקס ולא

--- סוף עמוד 16 ---

בשום תחום אחר. גם באשר לשני המכתבים האחרונים – עינינו הרואות – לא מדובר במסמכים אשר הוצאו על ידי עורכי הדיון של החברה במקום מושבה, התאגדותה, פעילותה או המקום בו הינה נדרשת לדווח על פעילותה והכנסותיה – אלא, שהומצאו מכתבים על ידי רואה חשבון ועורך דין ישראליים, אשר כל שיש בהם הוא שיקוף מידע אשר נמסר על ידי החברה, בלא כל אסמכתא התומכת באמור ובלא פירוט מעבר לכך באשר למקורו. באשר למכתבים אלו, הנני מוצאת להדגיש כי במסגרת סיכומיהם טענו המבקשים כי בהתאם לכללים החלים על עורכי הדיון, כמו גם רואה החשבון, אין מקום לחייבם להצהיר בעבור לקוחותיהם על מידע מידעיתם האישית. טענה זו של המבקשים – אשר לגופה יש בה ממש – אין בה בכדי להועיל למבקשים, באשר בצדק טען הבנק כי אין בה בכדי להוות תשובה הולמת לקושי הנעוץ בכך, שתחת להמציא מסמכים מאת רואה החשבון או עורך הדיון של החברה במקום מושבה, מקום התאגדותה, המקום בו הינה משלמת מיסים, ואשר הם אלו אשר מטפלים לה בעניינים אלו אל מול הרשויות – מסמכים אשר הבנק מחויב לדרוש לפי הנחיות המפקחת על הבנקים – בחרו המבקשים להמציא שוב ושוב מסמכים מאת עורכי דין או רואה חשבון ישראליים, אשר ברי כי אינם מטפלים בנושאי המיסוי של חברה זו, אשר לא פירטו מה טיב היכרותם עם לקוחה זו וכן, לא צירפו כל אסמכתא המבססת המידע המפורט במכתבם. עוד יצוין כי אין במסגרת המכתבים כל הסבר באשר לשירותים אשר מספקת המבקשת ללקוחה זו.

על מנת שלא להכביר בדברים, הנני מוצאת לציין כי ממועד זה ואילך, הוצג בפני בית המשפט תיעוד לפניות חוזרות ונשנות של הבנק הדומות במהותן, אשר במסגרתן שב הבנק ודורש אסמכתאות מספקות וזאת, מעורכי דין או רואי חשבון הפועלים בעבור החברה ואולם, המבקשת שבה וממציא מסמכים הדומים במהותם ובהם בדיוק אותם כשלים – קרי מסמכים של עורכי דין ישראליים, חלקם – כגון משרד עו"ד הרצוג פוקס נאמן, של המבקשת ולא של לקוחותיה, במסגרתם מפורט מידע אשר אינו נתמך באסמכתאות מספקות ואינו מידעית אישית, אשר הבנק שב והבהיר כי לא די בהם ויתרה מכך, יש בהם ובמיוחד בחוסר היכולת של המבקשת להמציא מסמכים כדוגמת דרישת הבנק – בכדי לעורר חשד. [אציין כי פירוט נוסף של פניות הבנק ניתן למצוא להלן סעיף 34 להלן המפרט את ההליך אשר ננקט על ידי הבנק קודם להוצאת מכתבי הסגירה].

25. זאת ועוד, בחודש דצמבר 2016, לפי הודעת המבקשת לבנק, הפסיקה המבקשת את פעילותה עם חברת UFX TRADE והחלה לעבוד עם חברת UFX BRANDE אשר מאוגדת ברפובליקת ונטואו הידועה אף היא כמדינת OFFSHORE, שתי החברות הינן בעלות שמות קרובים, המלמדים, כ"דגל אדום" על כך שמדובר בחברות שהינן קשורות ומשכך, כבר בעצם החלפת הפעילות של האחת בשנייה, יש בכדי לעורר חשד.

החשד האמור, לובה בחשדות נוספים הנובעים מכך שגם באשר לחברת UFX BRANDE הועבר הסכם תמורה וזאת הואיל והועבר על ידי המבקשת בחודש נובמבר 2016 ואולם,

--- סוף עמוד 17 ---

למרות זאת התאריך המופיע עליו הינו הראשון לדצמבר 2016 (וידגש אין מדובר בתאריך בו החלה הפעילות המשותפת אלא לכאורה בתאריך המסמך). זאת ועוד, לבקשת הבנק הועבר רישיון הפעילות של חברה זו ואולם, הרישיון הינו רק מיום 26 לינואר 2017, קרי לאחר תחילת הפעילות המשותפת. במאמר מוסגר אציין כי במסגרת ההליך המשפטי טענה המבקשת כי, בהמשך לפניית הבנק, הועבר רישיון משנת 2016. בתמיכה לטענתה זו צירפה המבקשת את נספח י' לתשובתה לתגובת הבנק, דא עקא, עיון ברישיון זה מלמד כי מדובר באותו רישיון אשר תחילתו ביום 26/1/17 ואשר כל שמצוין בו, באשר לחברה, הוא שהיא התאגדה ביום 12/1/16. קרי לכאורה לא הועבר רישיון לשנת 2016 כפי שנטען. יצוין עוד כי במסגרת החקירה הנגדית, נשאל וייס – מטעם הבנק – בדבר הרישיון לשנת 2016, אלא שאף במעמד הדיון, לא הוצג הרישיון לשנת 2016 אלא שהוצג אותו רישיון לשנת 2017 [ראו עמוד 146 שורות 4-8 לפרוטוקול].

גם באשר לחברה זו, על אף שהיא מאוגדת בונואטו ומקום מושבה בקפריסין, הרי שההעברה הכספית אשר הגיעה מחברה זו – על סך 368,361\$, הינה מחשבון בפולין. זאת ועוד, גם כאסמכתא להעברה זו הוצגה חשבונית ובה תיאור השירות נשאו התשלום הינו כללי ולא מפורט.

יתרה מכך, גם באשר לחברה זו, הוצג אישור רואה חשבון מיידי (אותו רואה החשבון שהעביר אישור באשר לחברת UFX TRADE) שהוא רואה חשבון ישראלי, אשר המפורט בו הוא מידע אשר נמסר לו מפי הלקוחה ותו לא. אציין כי מסמך נוסף אשר הועבר באשר לחברה זו, הינו מכתב עו"ד טל עצמון אשר מתייחס לטויגה מדיה ולא לטויגה און ליין.

26. במאמר מוסגר אציין כי באשר לשני לקוחותיה הנוספים של המבקשת – אשר היקף פעילותם נמוכים בהרבה מאשר אלו של UFX – רליאנטקו (אשר היקף הפעילות עמה הוא כ – 10,000\$ לחודש) ו MPF (אשר היקף הפעילות עמה הוא כ – 2,000\$ בחודש), הועברו שני מכתבים מאת פירמה בשם PWC מקפריסין, אשר תוכנם כמעט זהה ואשר ממוענים לבנק הפועלים ולא לבנק המשיב.

27. בקיעים באמון כפועל יוצא מפער בין מידע שנמסר עבור לפתיחת החשבון לבין המידע כפי שהתברר במהלך פעילותו;

בנוסף, לחשדות אשר עלו בליבו של הבנק, הנובעים מהדגלים האדומים המתנוססים מלכתחילה על פעילות המבקשת ואשר מתחזקים כפועל יוצא מהיקפי פעילותה הכספית וכן, מכך שהמבקשת שבה וכשלה מהמצאת מסמכים המסבירים את פעילותה הכספית ובכלל זה הגיונה, טיב קשריה עם לקוחותיה והיות פעילותם כדון – הרי שכבר בשלב קבלת ההחלטה בדבר סגירת החשבון – התווספו על האמור גם בקיעים באמון אשר הבנק ייחס למבקשת וזאת, בהיתוך שהתחוויר כי חלק מהצהרותיה, כפי שמצאו ביטויין בטפסי פתיחת החשבון – אינן נכונות.

--- סוף עמוד 18 ---

קודם יפורט האמור, הנני מוצאת להקדים ולציין כי חשבון המבקשת נפתח בחודש יוני 2016 ואילו חשבון המבקש נפתח בחודש יולי 2016, כלל פרק הזמן של פעילותם של המבקשים בחשבונות הבנק, ממועד פתיחת החשבונות ועד למועד הודעות הסגירה – עמד על בין תשעה לעשרה חודשים והנני סבורה שגם בכך יש בכדי להוות נסיבה אשר יש ליתן עליה את הדעת. זאת הואיל ולא מדובר בחשבון אשר פעיל לאורך זמן, בו קיימים יחסי אמון בין הצדדים, אשר יש להראות מדוע או מה הנסיבות אשר הובילו למשבר בהם, אלא, שמדובר ביחסים חדשים בהם צריך להיבנות אמון. באשר לבניית אמון, אפתח ואציין כי גם במחדל המבקשת מהמצאת המסמכים אשר התבקשה, כפי שפורטה לעיל – יש בכדי להוביל לחוסר אמון ואולם, כפי שיפורט להלן, בנוסף לאמור כפי שהקדמתי וצייתי, התחוויר כי חלק מהצהרותיה אינן נכונות באופן אשר הוביל לכך שאמון ראשוני – ככל שהיה – נשבר.

כך במסגרת טופס הכר את הלקוח מיום 7/6/16, אשר חתום על ידי מר מיכל מטעם המבקשת, פורטו, בין היתר, הנתונים הבאים: הסיבה לפתיחת חשבון נוסף: "לא רלוונטי אין חשבון נוסף". השירותים: "שירותי מסחר באינטרנט". סכום חודשי צפוי של התקבולים מחו"ל: בין \$50,000 ל-\$100,000 ומהות התקבולים מחו"ל: "איי הבתולה הבריטיים, בריטניה ופולין". באשר למהות עיסוקה של המבקשת, הרי שבנוסף לאמור בטופס הכר את הלקוח הוסיפה המבקשת והבהירה, עובר לפתיחת החשבון על ידה, כי עיסוקה הינו בתמיכה טכנית. כך, בטופס החתום על ידי המבקשת אשר מולא עובר ביום 7/6/16 (נספח 1 לתשובת הבנק בעמוד הממוספר 6 מתוך 9) – נרשם כי ענף הפעילות של המבקשת הוא: "יעוץ במחשב, תכנות/תכנון מערכות עני"א". זאת ועוד, גם בהודעת דואר אלקטרוני, אשר הועברה על ידי מר מיכל מטעם המבקשת ביום 12/12/16, נכתב על ידי מר מיכל כי החשבונות הינה בגין: "שירותי תמיכה שניתנו בחודש נובמבר" [ראו נספח 12 להמרת הפתיחה; עוד ראו לעניין המצג אשר הוצג עובר לפתיחת החשבון – עדותו המפורשת של מר מיכל בעמוד 56 שורות 5-7 וכן, בעמוד 57 שורות 7-13]. יצוין כי במסגרת אותה עדות העיד העד כי עובר לפתיחת החשבון הועברו גם ההסכמים בין המבקשת לבין לקוחותיה ואולם, עדות זו אין בה ממש הואיל וההסכמים אלו הועברו – כעולה מתוך התכתובת שצורפה להמרת הפתיחה – רק בחודש נובמבר 2016.

אלא שלא הייתה התאמה בין המוצהר על ידי המבקשת בעת פתיחת החשבון, לבין נתוני האמת הקשורים במבקשת. בכלל זה, כאמור במסגרת אותו טופס הכר את הלקוח, הוצהר על פעילות של הפקדות בהיקפים של בין \$50,000 ל-\$100,000 ואולם, בפועל ההסכמים אשר הופקדו בחשבון היו גבוהים מספר מונים מעל סכומים אלו.

זאת ועוד, המבקשת הצהירה כי אין לה חשבון נוסף ואולם, התחוויר, במהלך הפעילות, כי יש לה חשבון נוסף בבנק המזרחי. כך לעניין זה העיד מר מיכל כי מסר לבנק בדצמבר 2016 כי המבקשת סגרה את חשבון הבנק הנוסף שהיה לה בבנק המזרחי, קרי במהלך פעילותה של המבקשת התחוויר כי יש לה חשבון נוסף ואולם, זו הצהירה (ובמסגרת הדיון התחוויר כי האמור אינו נכון) כי סגרה חשבון זה בדצמבר 2016 [ראו עדותו של מר מיכל בעמוד 67]

--- סוף עמוד 19 ---

משורה 23 ועד לעמוד 68 בשורה 2; האמור אף נתמך בעדות מר וייס, מטעם הבנק, אשר העיד כי במהלך הפעילות הופנו אל הבנק מסמכים אשר כוונו לבנק המזרחי – ראו עדותו בעמוד 105 שורות 1-2 וכן בשורה 14].

זאת אף זאת, אף באשר למהות פעילותה של המבקשת, התבררה אי התאמה בין המצג אשר הוצג על ידי המבקשת, לבין הפעילות בפועל. כך, כאמור, על ידי המבקשת הוצג מצג ולפיו הינה עוסקת בתמיכה טכנית. אלא, שמתוך ההסכמים אשר הועברו לבנק על ידי המבקשת, נובע כי פעילות המבקשת אינה עולה כדי תמיכה טכנית בלבד – אלא שפעילותה נרחבת, שונה במהותה והיא כוללת – גיוס לקוחות וליוויים בתהליך הפיתוח החברה, כמו גם תמיכה בהם במהלך פעילותם.

כך, בהואיל הראשון להסכם בין טוייגה און לין לבין UFX TRADE נכתב כי:

"INTRODUCER is interested to introduce new user to the COMPANY for the purpose of having the End Users become Clients subject to the terms and conditions of the present agreement"

קרי - תפקיד המבקשת, כפי המוגדר ברישא להסכם, הוא להציג לקוחות בפני החברה ולהפוך אותם ללקוחותיה.

עוד מפורט בסעיף 2 להסכם, כי על המבקשת להציג לקוחות בפני החברה ולשמש מגשרת ("mediator") בין החברה לבין משתמשי קצה, באופן שתנקוט בכל פעולה נדרשת על מנת להפכם ללקוחותיה של החברה. עוד נקבע כי המבקשת תהיה אחראית לסייע ללקוחות על מנת להשלים את התחייבותם כלפי החברה ובכלל זה להמציא מסמכים אשר החברה תדרוש לשם פתיחת חשבון ללקוח (סעיף 2.4), המבקשת אחראית לבחון את נאותות הלקוח המוצע (סעיף 2.5) ומלבד האמור תעניק המבקשת תמיכה טכנית ללקוחות (סעיף 2.9).

מן האמור נובע ברורות כי מצגים אשר הוצגו על ידי המבקשת, עובר לפתיחת החשבון, התבררו כאינם נכונים, או למצער בלתי מדויקים, בעת הפעילות.

28. חוסר האמון בכל הנוגע לפעילות חשבון המבקש;

זאת ועוד, גם באשר למבקש – בנפרד מהמבקשת – התגלו כשלים הן בהמצאת מסמכים המניחים את דעתו של הבנק ומעידים על מקור הכנסותיו והן, באשר לחוסר התאמה בין מידע אשר נמסר על ידו, לבין המידע כפי שהתברר במהלך הפעילות והכל כאמור עת, גם הפעילות בחשבונו הייתה לאורך תקופת זמן קצרה, במסגרתה לא הצליח המבקש להפיס את חשדותיו של הבנק וכן, הפר אמון ולו בסיסי, אשר ניתן היה ליצור במסגרת זמן כה קצרה. אציין עוד כי באשר למבקש, הרי שגם התנהלותו האישית כלפי עובדי הבנק, היה בה בכדי להוסיף ולתרום למשבר האמון בין הצדדים.

29. כך וראשית, כפי שפורט לעיל, במהלך חודש ספטמבר 2016 נעצר מר טולדנו וזאת, בעקבות חקירה פלילית אשר נוהלה כנגדו על ידי רשות המסים בגין עבירות על [פקודת מס הכנסה](#)

--- סוף עמוד 20 ---

[ראו עדותו בעמוד 71 שורות 31-30]. בהיתוך שכן – ובצדק לאור היות חקירה כאמור בגדר דגל אדום – פנה הבנק אל מר טולדנו בבקשה להבהרה באשר למהות החקירה.

במסגרת פנייה כאמור, השיב טולדנו לבנק כי מקור החקירה נסב על מכירת נכס נדל"ן על ידו (אציין כי תימוכין למסירת מידע כאמור, ניתן למצוא בעדותו של מר טולדנו לפני החל מעמוד 75 שורה 26 ועד לעמוד 76 שורה 4 – במסגרתה בתחילה הכחיש דבר מסירת המידע ואולם, לאחר מספר שאלות הודה כי זה המידע אשר נמסר על ידו לבנק). הבנק הוסיף וביקש- אישור עי"ד המייצג אותו בדבר פרטי החשדות כלפי טולדנו ובאשר למצב החקירה. במענה לפנייתו זו של הבנק, העביר המבקש מכתב מיום 28/11/16 מעי"ד אברהם שהביז, בו נכתב במענה לפניה האמורה: "יכיוון שאין באפשרותנו בשלב זה לשלוח אחרים בפרטי החקירה כל שנוכל למסור הוא שהחשדות כנגד מרשי הינם, כי דיווחיו לרשויות המס בארץ היו חסרים. מרשנו הודיענו כי לאחר יעוץ שקיבל לאחרונה, שילם את החלק הארי של המיסים החסרים בגינם נחקר".

בנוסף, ביום 29/9/16 ניתנה על ידי בית המשפט השלום בתל אביב החלטה [במ"י 65385-09-16](#) ו-65396-09-16 – בבקשה כי לא יפורסם שם של הנאשמים, במסגרתה נקבע על ידי בית המשפט כי: "קיים חשד סביר לביצוע של העבירות בגין נחקרו הנאשמים אף טענת הסניגורים בנוגע להליך הגילוי מרצון- הליך המיועד לנישומים שעברו על החוק- יש בה כדי לחזק את עוצמת החשד".

באשר למסירת המידע באשר למהות החקירה, הרי שבהקשר זה יכול שיש ממש בטענת המבקש ולפיה בגין מגבלות אשר הוטלו עליו בסיום החקירה, לא היה רשאי לפרט את פרטי החשדות בגין נחקר, יחד עם זאת, גם בנסיבות אלו, ברי כי היה על הבנק להתייחס בחשדות יתרה לפעילויות הכספיות המתנהלות בחשבונו של המבקש.

30. דא עקא, מיד לאחר פרסום דבר החקירה ומעצרו של המבקש על ידי רשויות המס, בחודש נובמבר 2016, ביקש המבקש כי יופקד לחשבונו סכום של למעלה ממיליון דולר, אשר הוצג כדיבידנד מחברת פרגון אי אקס.

באשר לדיבידנד זה, ביקש הבנק מאת המבקש כי ימציא לו אסמכתאות הנוגעות לדיבידנד ובמענה לפניה זו העביר המבקש לבנק שני מסמכים, שניהם מופנים ישירות למבקש: האחד – מיום 22/11/16, בו נכתב על ידי חברת פרגון אי אקס למבקש כי בהתאם להחלטת הדירקטוריון מיום 17/11/16 בדבר חלוקת דיבידנד בסך כולל של 6 מיליון דולר הינו זכאי, לדיבידנד בסך כולל בסך \$760,506 לפי החזקת 3,346 מהמניות ו- 2,180 בנאמנות; השני- מכתב מאותו יום, אף הוא מופנה למבקש ומתייחס לאותה ישיבת דירקטוריון מיום 17/11/16, במסגרתו נכתב כי בישיבה האמורה נקבע על חלוקת דיבידנד בסך של 3 מיליון וזכי המבקש זכאי לסך \$539,580 לפי החזקת 3,920 מניות. זאת ועוד במכתב אחד נכתב כי נושא המס יוסדר באמצעות חברה לנאמנות ואילו בשני כי יוסדר על ידי המבקש. ביום 20/12/16 פנה הבנק לטולדנו בבקשה להבהרה וזאת, לאור חוסר ההתאמה בין הנתונים במכתבים האמורים, הן באשר לגובה הדיבידנד אשר הוחלט לחלקו, הן באשר לשיעור החזקת המבקש במניות פרגון אי אקס והן באשר להסדרת המיסוי. עוד תהא הבנק מדוע-

--- סוף עמוד 21 ---

ככל שהדיבידנד הינו מאת חברת פרגון אי אקס, הבקשה הינה לביצוע העברה מאת חברת אקסגון ולא מחברת פרגון אי אקס ישירות לחשבון טולדנו.

על בקשה זו השיב המבקש באותו יום בזה הלשון:

"ברור לחלוטין שמי שכתב את הדברים הנ"ל לא מבין דבר וחצי דבר במיסי חברות, דידינדים, אופציות או דיני חברות. נראה לי שמי שמייצר לי כזה נזק צריך להיות אדם שאמור להיות בעל השכלה מתאימה..." לשון שעל פניו אינה נאותה ויתרה מכך, גם לא היה מקום לנקוט בה בהיתן שאמנם – המכתבים האמורים אמנם אינם נהירים ומתוך תכנם עולה לכאורה סתירה שיש להבהירה.

על פניית הבנק השיב – רק ביום 7/2/17 – משרד עו"ד הרצוג פוקס נאמן מטעם המבקש (ובמאמר מוסגר נעיר- לו אמנם הדברים כה ברורים מדוע נדרש פרק זמן של כחודשיים על מנת להפיק את אי הבהירות!). במסגרת מכתב זה הובהר כי ההבדל בין שיעורי המניות המוחזקים נובע מכך שהמבקש מחזיק ישירות ב- 3,346 מניות, בנוסף הינו מחזיק באמצעות חברת הנאמנות אייל שנהב ב- 2,180 מניות ובנוסף מוחזקים בעבורו בנאמנות 3,920 מניות על ידי חברת איסוף וזאת, הואיל והמבקש הינו עובד של חברת אקסגון. בהיתן האמור, נכתב כי המבקש זכאי לדיבידנד בשיעור כולל העומד על כ- 1.3 מיליון דולר- אשר המס בגינו מוסדר על ידי הנאמן באשר לכספים המועברים מכוח האחזקות בנאמנות ובאשר למס הנוגע למניות המוחזקות ישירות על ידי המבקש, הרי שזה יוסדר על ידי המבקש. יצוין, כי בהמשך למכתב זה הועברו מכתבים התומכים בהסדרת נושא המס.

עיון במכתב האמור מעלה כי אף בו אין הסבר המניח את הדעת לשאלות – מדוע קיימות שתי החלטות שונות בנוגע לשענו הדיבידנד אשר הוחלט לחלקו ובאשר לשאלה מדוע לכאורה מועבר הדיבידנד כולו (בהבדל מהחלק לו זכאי המבקש כעובד אקסגון) דרך אקסגון וזאת, מלבד אמירה ולפיה הדיבידנד לכל עובדי אקסגון מרוכז על ידה.

31. אציין כי בנוסף לנושא החקירות אשר לא הובהרו, כמו גם נושא הפקדת הדיבידנד בשיעור כה ניכר ואשר לגביו עלו תהיות כפי שפורט, הרי שבאשר למבקש גם חל משבר אמון - הן הואיל והתחוויר כי מצגיו לבנק, בכל הנוגע לבעלותו בחשבונו אחרים, התבררו כלא נכונים והן לאור האופן בו התבטא כלפי הבנק. כך, בעניין זה האחרון, בתצהירו טען הבנק כי המבקש התבטא כלפיו באופן שאינו ראוי לרבות בצעקות. שיקוף לאמור ניתן למצוא בנוסח ההודעה מיום 20/12/16, אשר צוטטה לעיל וכן, בתצהיר וייס אשר מתאר בסעיף 116 שיחה בין טולדנו לבין הבנק ב"טונים גבוהים ואיומים".

זאת ועוד, בכל הנוגע למצגי המבקש – הרי שהמצג אשר הוצג על ידי המבקש הוא כי אין לו חשבונו נוספים מלבד חשבונו המתנהל בבנק. כך, ביום 8/12/16 כתב המבקש למר וייס- מנהל סניף הבנק: "אני מזכיר לך כשעברתי לבינלאומי העברתי את כל הפעילות הבנקאית שלי אליכם ואין לי דרך אחרת לקבל את הכספים האלה". במענה לכך ענה לו מר וייס כי: "הפעילות והאסמכתאות נמצאות בבדיקה. בשיחה שקיימנו באמצע ספטמבר על העברת כספים לחו"ל העברת לי פטור מניכוי מס במקור המופנה לבנק מזרחי, גם כשדיברנו בטלפון אמרת שמזרחי לא עושים לך בעיות בנושא ושיש לך חשבונו בבנקים אחרים. מה קרה

--- סוף עמוד 22 ---

להם: "ותשובתו של המבקש מאותו יום הינה בזה הלשון: "בסוף ספטמבר סגרתי את החשבונו האחרים שלי לאור זה שהחשבון שלי אצלך התנהל כשורה..." – אלא שהצהרתו זו של המבקש, התבררה כלא נכונה, עוד קודם להליך המשפטי. כך, בהתאם לתצהיר וייס מטעם הבנק, כבר בחודש נובמבר, עת הופקד לחשבון המבקש סך \$2,349,250 מן מחשבון חברת יוניצייג והמבקש התבקש להבהיר את פשרו, במסגרת תשובתו הבהיר כי מדובר בעסקת חלפנות של כספים אשר הועברו מחשבונו בבנק המזרחי, קרי התחוויר לבנק שלמבקש עדיין חשבון בנק בבנק המזרחי.

32. ריכוז כל האמור לעיל מלמדנו כי ההחלטה בדבר סגירת החשבון על ידי הבנק, מהווה בנסיבות כפי שהונחו, סירוב סביר למתן שירות ומשכך, עומדת במבחן הביקורת השיפוטית. כך וכפי שפורט, ניצני החשד הינם בדגלים האדומים אשר בדין נקבע כי יש בהן בכדי לחייב בדיקות מחמירות ויטודיות ובכלל זה- התאגדות במדינות OFFSHORE, קבלת כספים ממדינות OFFSHORE, הפקדת כספים בשיעורים ניכרים ופעילות חקירה בתחום המיסוי. על הדגלים האדומים, התווסף מחדלם של המבקשים מהמצאת מסמכים אשר נדרשו על ידי הבנק ואשר דרישתם עולה בקנה אחד עם דרישות הדין והחובות המוטלות על התאגיד הבנקאי לברר את פשר פעילותו של הלקוח. בהקשר זה אציין כי לא הכמות הינה הרלוונטית אלא האיות, כפי שידגם להלן, המבקשת המציאה מסמכים מספר פעמים ואולם, כלל המסמכים אשר הומצאו על ידה שבו ולקו באותן לקויות וכשלים, אשר המבקשת – מסיבות השמורות עמה אשר יש בהן בכדי לעורר חשד רב – לא תיקנה אותם. עוד יצוין כי באשר לדרישת הבנק להמצאת מסמכים שאינם לקוניים ושהינם מבעל מקצוע הרלוונטי לחברה, בבחינת חוות דעת מקצועית, הרי שדרישה זו עולה בקנה אחד עם הנחיית המפקחת על הבנקים מיום 23/11/16 (שהובאה בסעיף 18 לעיל) ובהתאם לה, על הבנק לדרוש במקרה בו מתעורר חשד באשר לפעילות, חוות דעת מנומקת מבעל מקצוע ולא להסתפק בהסברים לקוניים בדבר תכנון מס.

לאור האמור, הרי שמחדלם של המבקשים מהמצאת המסמכים האמורים, יש בו כשלעצמו, בכדי לבסס סירוב סביר למתן שירות בהתאם להוראות סעיף 24 לנוהל.

יתרה מכך, כפי שפורט, יש במחדל כאמור, אשר נדמה כי הינו כבונוט מכון, בכדי להוביל לפגיעה באמון אשר יכול הבנק ליתן בלקוח, פגיעה באמון אשר אף בה יש בכדי להצדיק סירוב למתן שירות.

אציין כי, כפי שפורט בפסיקה לעיל, אמנם לא די בכך שבלבו של הבנק יתעורר חשד ערטיילי או שהבנק יעלה טענות כלליות ואולם, מאידך, הבנק אינו מחויב לערוך חקירה ורף ההוכחה אשר בו הינו נדרש לעמוד, הינו רף הנמוך ממאזן ההסתברויות. בהתאמה לאמור, הנני סבורה כי הבנק עמד ברף ההוכחה המוטל עליו, באשר אף לדידי, בנסיבות כפי שהונחו ובהינתן שהמבקשים כשלו מהמצאת מסמכים רלוונטיים ואשר לכאורה – לו אין כל פסול בפעילות – המצאתם אינה כרוכה בקושי – הרי שפעילותם מעוררת חשד. ודוק- אין

--- סוף עמוד 23 ---

באמור בכדי לקבוע כי המבקשים פועלים בפעילות שאינה כדין או הכרוכה בהלבנת הון, אלא שהאמור תומך במשבר האמון אשר נוצר בין הבנק לבין המבקשים, אשר לא המציאו מסמכים אשר נדרשו לשם הנחת דעתו של הבנק, הפסת החשדות אשר עלו בלבו, בניית האמון בינם לבין הבנק וביסוסו.

האמור חל ביתר שאת בהינתן שאין מדובר במערכת יחסים ארוכת שנים, אלא במערכת יחסים שהינה בחיתוליה, בה האמון – אשר אינו פרי היכרות ארוכה – הינו שביר יותר. זאת אף זאת, כפי שפורט, מלבד מחלד המבקשים מהמצאת מסמכים להנחת דעתו של הבנק, התחוויר כי חלק ממצגיהם כפי שהוצגו עובר לתחילת הפעילות, אינם נכונים, עובדה אשר אף בה היה בכדי להוביל למשבר באמון שרכש הבנק למבקשים.

לאור האמור הרי שהנני קובעת כי הסיבות אשר הובילו את הבנק למסור את הודעת הסגירה, יש בהן בכדי להוות סירוב סביר למתן שירות, בהינתן המידע אשר עמד בפני הבנק בעת הוצאת מכתבי הסגירה.

33. הטענות הנוגעות להליך אשר קיים הבנק ובאשר לאופן בו נוסחו הודעות הסגירה;

מוסיפים המבקשים וטוענים כי גם ככל שהיתה הצדקה לדרישת הבנק למסמכים נוספים או גם שיכול שעלו בלב עובדיו חשדות הקשורים בהתנהלות המבקשים, או מי מהם, הרי שההליך בו נקט הבנק לא היה תקין וזאת, הן הואיל והבנק לא נתן להם הזדמנות להתמודד עם חשדותיו והן, הואיל ומכתבי הבנק בדבר סגירת החשבונות נוסחו באופן לקוני, שאינו כולל פירוט הטענות כנגד המבקשים ומשכך, אינם כדין.

עוד טוענים המבקשים כי על אף שהבנק העלה טענות בנוגע למסמכים או אסמכתאות, הרי שבפועל הוא איפשר את הפעילות ובכלל זה איפשר את הפקדות הכספים והתנהלותו זו מלמדת על כך שבפועל, טענותיו אלו לא היוו הבסיס להפסקת פעילותם. עוד מוסיפים המבקשים ומפנים לכך שבפועל היו לבנק חשדות אחרים- כגון שמר דניס דה יאנג הינו פוליטיקאי הולנדי ומשכך, קיים דגל אדום נוסף- עובדה שאינה נכונה וכי פעילותה של המבקשת הינה בתחום האופציות הבינריות- חשד אשר אף בו אין ממש ואשר המבקשים לא עומתו עימם. המבקשים טוענים כי למעשה חשדות אלו היוו הבסיס האמיתי להוצאת מכתבי סגירת החשבון ומשכך, עת איפשר להם הבנק להתעמת מולם, הרי שההליך אשר נקט אינו תקין ואינו כדין.

34. אפתח בטענות הנסבות על ההליך, התכתובת בין הצדדים ומתן הזדמנות למבקשים להביא טענותיהם בפני הבנק –

באשר לטענות אלו הרי שהנני סבורה כי די בהצגת התכתובת בין הצדדים באופן כרונולוגי, בכדי להוביל לדחיית הטענה מניה וביה באשר, כפי שפורט לעיל בסעיף 24, הבנק דרש מאת המבקשים מסמכים הנוגעים לפעילות המבקשת, כמו גם ובעיקר באשר לחברת UFX – לקוחתה המרכזית. אולם, על אף שהמבקשים טוענים כי המציאו שוב ושוב לבנק מסמכים

--- סוף עמוד 24 ---

כפי שהתבקשו על ידו, הרי שעיון בתכתובת בין הצדדים, מלמד כי אין בטענת המבקשים ממש וכי אמנם שבו והמציאו מסמכים ואולם, מדובר במסמכים באותה מתכונת אשר הבנק אף הוא שב והבהיר כי אינה מניחה את דעתו.

על התכתובת המפורטת בסעיף 24 – המתייחסת לחברת UFX TRADE ניתן להוסיף תכתובת כרונולוגית מאוחרת בין הצדדים המתארת את שדרש הבנק בזמן אמת מחד ותשובות המבקשת מאידך, אשר עיון בהם תומך – כפי שנקבע לעיל – שבכל הנוגע להמצאת מסמכים- שב הבנק חזר שנה ודרש אותם מסמכים אשר המבקשים כשלו שוב ושוב מהמצאתם.

כך, ביום 29/11/16 פנה הבנק ודרש מסמכים נוספים מעבר לאלו שהומצאו באותו מועד. במענה לכך, ביום 29/11/16 השיבה המבקשת כי די במסמכים כפי שנמסרו, הואיל והם מעידים על בעלי המניות בחברה ועל כך שהחברה עוסקת בפורקס, עיסוק שאינו אסור על פי החוק. עוד נטען כי לחברה (UFX) אין לקוחות ישראליים, היא אינה פועלת בישראל כלל ומשכך, כי שאלת החוקיות בישראל אינה נדרשת. על כך, השיב הבנק ביום 29/11/16 כי המסמכים מועברים לבדיקה ויחד עם זאת, באשר לשאלת החוקיות הרי שהואיל והעברת הכספים מתבצעת לישראל, גם אם אין לקוחות ישראליים, מתעוררת שאלת החוקיות גם בישראל ולא רק במדינת המקור.

בהמשך לתכתובת זו פנה הבנק ביום 12/12/16 וצירף מכתב ובו הבהרה כללית ולפיה על פי הוראות הדין על הבנק לברר מהם מקורות הכספים הצפויים להתקבל בחשבון, מה השימושים וכן, אסמכתאות למקורות ולשימושים טרם הפקדתם בחשבון והכל להנחת דעתו של הבנק. המכתב האמור הועבר על ידי הבנק באמצעות הודעת דואר אלקטרוני, במסגרתה הנחה הבנק כי, מאחר והוצגו אישורים המבוססים ומסתמכים על מידע שמסרה החברה ולא אישורים עצמאיים, ויתרה מכך, אלו מופנים לבנקים אחרים או ל"כל מוסד פיננסי" או "לכל המעוניין" ולא לבנק- הרי שהם אינם מניחים את הדעת.

על פנייה זו ענה מר מיכל ביום 13/12/16 כי המבקשת תפעל לפי ההנחיות החדשות, כי המכתב הועבר לעורכי הדין של המבקשת וכי אלו ביקשו הנחיות באשר לדרך בה יש לפעול. על כך השיב הבנק ביום 21/12/16 כי – כפי שנמסר – על מנת לאפשר העברות כספים יש לקבל אסמכתאות להנחת דעתו- כך לדוגמא על אלו להיות מופנות לבנק הבינלאומי ולהתבסס על בדיקה עצמאית וידע אישי של כותב המכתב ולכלול מידע מספק, בין היתר, לעניין המעביר ומקור הכספים המועברים.

ביום 31/12/17 פנה שוב הבנק והודיע כי האסמכתאות אינן מניחות את הדעת והפנה שוב למכתב מיום 21/12/16. על מכתב זה השיב מר מיכל כי הם מבקשים נוסח שיחתם על ידי עורכי הדין של החברה.

--- סוף עמוד 25 ---

בהמשך לכך, ביום 7/2/17 פנה משרד עו"ד הרצוג פוקס נאמן לבנק, במכתב במסגרתו פורט כי הלקוח המרכזי של המבקשת הוא חברת UFX GLOBAL המאוגדת בונאטו – ומשכך, אין חבות בתשלום מס הואיל ובונאטו לא חל מס חברות. עוד נכתב כי המבקשת מספקת שירותים לחברות MPF ול RELIANTO, שתיהן מאוגדות בקפריסין וכפופות למשטר מס בקפריסין בשיעור 12.5%. למכתב זה צורפו -ההסכמים עם הלקוחות, רישיונות החברות האמורות, פלט הני"ח של המבקשת המפרט את התשלומים שהתקבלו על ידי המבקשת מתחילת שנת 2017 והוצאותיה. דא עקא, גם עיון במכתב זה מעלה כי אין בו כל מענה לדרישות החוזרות ונשנות של הבנק באשר לפעילות הלקוחות של המבקשת וכן כי שוב מדובר במשדר עורכי דין בישראל, אשר מייצג את המבקשת ולא את לקוחותיה וזאת תחת עורך דין או רואה חשבון הקשור ללקוחות ולפעילותם.

לאור כל המתואר ביום 8/2/17, הודיע הבנק כי יש כוונתו להוציא מכתבי סגירה. כיוון שכך, פנה מר מיכל, באותו יום וביקש לקיים פגישה עם עורכי הדין של המבקשת. פגישה כמבוקש התקיימה והאמור נתמך במכתב משרד עו"ד הרצוג פוקס נאמן – מטעם המבקשת - מיום 26/3/17 במסגרתו מודה המבקשת על הפגישה מיום 20/3/17, על שיחה נוספת

מיום 23/3/17 ועל ההזדמנות להציג את עניינה של המבקשת. עוד התבקשה במכתב זה גטישה נוספת בדבר מאפייני הפעילות של המבקשת. באותו מעמד התבקש כי יתאפשר למבקשת לקבל כספים בהתאם להסכם הלוואה אשר נחתם בינה לבין חברת טויגה מדיה.

על מכתב זה ענה הבנק ביום 22/3/17, במכתב במסגרתו הצביע הבנק על כך שבחשבונו מתנהלת פעילות אשר נחזית להיות בעבור עסק המנהל חשבונו בבנק אחר, כך שלמעשה מדובר בחשבונו צינור להעברת כספים ומשכך, התבקשה המבקשת להפסיק פעילות זו באופן מיידי שאם לא כן, יאלץ הבנק לשקול את המשך ניהול החשבון.

בהמשך להודעה האמורה הועבר מכתב סגירת החשבון למבקשת מיום 22/4/17.

פירוט השתלשלות האירועים כרונולוגית מלמד כי – בכל הנוגע להמצאת מסמכים – ניתנו למבקשת הזדמנויות רבות להמצאת מסמכים כדבעי ואולם, זו כשלה מהמצאתם לבנק.

35. אלא, שבפניות בנוגע למסמכים לא סגי, באשר מוסיפים המבקשים וטוענים כי מלבד דרישת המסמכים, שימשו בסיס להודעות הסגירה חשדות נוספים אשר עלו בליבו של הבנק ובכלל זה חשדות הנוגעים לפעילות המבקשים בתחום האופציות הבינריות וחשדות הנסבים על כך שמר דניס דה יאנג הינו פוליטיקאי הולנדי – אשר הבנק לא שנקף כלפיהם בזמן אמת ומשכך אף לא איפשר להם להתעמת מולם ולהפיק את טענות הבנק באשר אליהם. כיוון שכך, טוענים המבקשים כי ההליך בו נקט הבנק אינו כדין.

באשר לטענתם זו של המבקשים, קרי בשאלה האם שומה על הבנק לשקף בפני לקוחותיו את כלל חשדותיו כתנאי להפסקת השירות, הרי שאיני מוצאת לקבוע מסמרות בתשובה לה

--- סוף עמוד 26 ---

וזאת, בהינתן שממילא הנני סבורה כי התנהלותם של המבקשים, כפי שהתחווה ובכלל זה מחדלם מהמצאת מסמכים על מנת לתמוך בכך שמקור הכספים המופקדים לחשבוניתיהם הינו כדין, הפרת האמון בהינתן שמצגיהם התבררו כלא נכונים והתנהלות האישית של מר טולדנו – די היה בהם בכדי להצדיק הפסקת פעילותם ומשכך, אחת היא אם אלאו הצטרפו גם חשדות נוספים אם לאו. יתרה מכך, במקרה לפני ממילא, אין מדובר בחשדות נוספים אלא למעשה בשיקוף ספציפי של החשדות הכלליים אשר עלו בלבם של עובדי הבנק, בכל הנוגע לפעילות המבקשת ולקוחותיה. באשר לחשדות ספציפיים אלו הרי שלו הייתה ממצאה המבקשת את המסמכים והאסמכתאות אשר נדרשו ומראה כי פעילותה, כמו גם פעילות לקוחותיה הינן כדין – ממילא היו מופקים אלו גם אלו. דא עקא, שכאמור המבקשת לא המציאה מסמכים ואסמכתאות כדבעי ומשכך, מעצם מחדלה זה, נשבר האמון בין הבנק לבינה, באשר הבנק סבר – לטעמי בצדק – כי מדובר במחדל בכוונת מכוון הנובע מרצונה של המבקשת בהסתרת פעילותה או פעילות לקוחותיה האמיתית והסתרת מידע הנוגע לתשלום מס בגין פעילות זו. בהקשר זה מצאתי כמהימנה עדותו של קונטרוב מטעם הבנק, עת העיד כי בעמוד 179 שורות 23-26 לפרוטוקול כי:

“אנחנו לא באנו ואמרנו מעולם שהכסף שהגיע מטייגה, לטויגה, הוא כסף מלוכלך. זה נושא שמעולם לא עלה, מעולם לא נטען כלפי טויגה או כלפי הלקוחות שלה. כל מה שנטען כלפי טויגה, כלפי טויגה ומר טולדנו, זה הסתרה, ניסיונות לא לתת לנו את כל המידע שביקשנו, שגרמו בסופו של דבר, לחוסר אמון במידע שאנחנו מקבלים.”

יתרה מכך, בעניין החשדות הנוספים, הניחה דעתי תשובתו של וייס, מטעם הבנק, עת השיב כי אינו מציג ללקוח את כלל המסמכים אשר מצא ואולם, הוא שואל אותו שאלות ישירות בנושא – בכלל זה, כך העיד שאל את הלקוח מפורשות האם הוא מתעסק באופציות בינריות לשם הדוגמא (ראו עדותו עמוד 103 שורות 27-29 וכן, עדותו בעמוד 137 בשורות 13-16).

36. זאת ועוד, בכל הנוגע לטענות המבקשים ולפיה עדות לכך שטענות הבנק כפי שהובאו בזמן אמת לא היה בהן בכדי להוביל לסגירת החשבונו והראייה – הבנק איפשר את המשך הפעילות, הרי שאיני סבורה כי יש ממש בטענה וזאת, הואיל ולטעמי אין בכך שהבנק איפשר את הפעילות, בכדי להוות אינדיקציה לכך שהבנק ויתר על טענותיו, אלא ההיפך הוא הנכון – כפי שניתן לראות לעיל, הבנק נהג בסבלנות כלפי המבקשת, איפשר פעילותה השוטפת, תוך שאינו מבקש לגרום לה נזק והתנהלותו הסבלנית כאמור אינה צריכה לעמוד לו לרועץ, בהינתן שהבהיר וחזר ושנה כי הינו נדרש למסמכים וכי בלא המצאתם תופסק הפעילות.

יתרה מכך, הנני סבורה כי לא זו בלבד שהתנהלותו הסבלנית של הבנק, אשר איפשר המשך פעילותם של המבקשים, אגב קיום הליך הברור, אין בה בכדי לעמוד לחובתו של הבנק, אלא ההיפך הוא הנכון – היא מלמדת על כך שהבנק לא פעל מתוך נרטיב מובנה ורצון לסגור את החשבון, אותו הינו מבקש להצדיק בדיעבד בנימוקים שאין בהם ממש, אלא שהבנק ביקש להמשיך את פעילות המבקשים ועשה ככל שאליל ידו על מנת לאפשר המשך פעילותם. ודוק – לעניין זה יש אף ממש בטענת הבנק ולפיה הפסקת פעילות המבקשים אשר מפקידים סכומים ניכרים לבנק, עומדת בניגוד לאינטרס הכלכלי של הבנק [ראו עדות קונטרוב

--- סוף עמוד 27 ---

בעמוד 186 שורות 4-6] ומשכך, מוחזק הבנק כמי שלא סירב ליתן להם שירות, אלא מש"כלו הקיצין" מבחינתו.

37. עוד הוסיפו המבקשים וטענו כפי שפורט כי שומה היה על הבנק לנקוט בסנקציה פחות דרוגית מאשר סגירת החשבון ואולם, גם בטענה זו אין ממש ויפה לעניין זה תשובתו של קונטרוב מטעם הבנק בעמוד 193 שורות 3-7 כדלקמן:

“חשבנו, חשבנו על אופציה פחות דרוגית. לאחר שבחנו את הפעילות והפעילות היא כולה מול אותן חברות, שהציגו בפנינו, אז מה האופציה, להגיד להם לא לעבוד מול UFX? זה למעשה לעצור את הפעילות, לגמרי. זאת אומרת, אין הבדל בין סגירת חשבון לבין להגיד לו – אל תעביר את הפעילות הזאת. מה עוד שכל מארג הניסיונות שהצטרפו באירוע הזה, הביאו לידי אובדן אמון מוחלט בלקוחות.”

זאת ועוד, בהתאם לפסיקה, הרי שבניסיונות כפי שהונחו בהן ניתנו למבקשים, על ידי הבנק, הזדמנויות רבות להפיק את החשדות ובהינתן משבר האמון בין הבנק למבקשים, פעל הבנק כדין עת מסר הודעות הסגירה [ראו לעניין זה בדומה – קביעות בתי המשפט בעניין עמותת איעמר וכן, בעניין רינסנס הנזכרים לעיל].

38. מכאן אפנה לטענת המבקשים הנסבה על נוסח הודעות הסגירה – באשר להודעות, טוענים המבקשים כאמור כי נוסח ההודעה לוקה בערטילאיות ולקוניות ומשכך אינו מקיים את הוראות הדין ובהתאם להן על הבנק לשלוח הודעת סגירה מנומקת ומפורטת, באופן שהלקוח יוכל לדעת מהן הטענות המדויקות כנגדו וכך תינתן לו הזדמנות אמיתית להשיב לטענות אלה.

המבקשים מפנים, לעניין זה, להוראות סעיף 9 להוראות ניהול בנקאי תקן 432 – מסדיר כיצד על הבנק לפעול במקרה של “העברת פעילות וסגירת חשבון של לקוח”, כדלקמן:

י' (א) החליט הבנק לסגור את החשבון, ישלח ללקוח הודעה בכתב. הבנק יפרט בהודעה את הסיבות לסגירת החשבון ויצייג כי לא מתקיימים התנאים המחייבים את הבנק לנהל את החשבון בהתאם לאמור בסעיף 2(א) של חוק הבנקאות (שירות ללקוח), התשמ"א – 1981.

(ב) הבנק יודיע ללקוח מהן הפעולות הנדרשות ממנו בהתאם לאמור בסעיפים 3 ו- 5(א) ורשאי הוא לדרוש את סיום הצעדים לא פחות מ 30- יום מתאריך משלוח ההודעה. סיים הלקוח להסדיר את הצעדים הנ"ל תוך 30 יום, כנדרש, ייסגר חשבונו במועד זה ויחולו ההוראות המפורטות בסעיף 8.

(ג) לא פעל הלקוח לפי דרישת הבנק בנדון תוך 30 יום מתאריך משלוח ההודעה, רשאי הבנק להפסיק את פעילות הלקוח בחשבון. אולם, אם פעילות הלקוח בחשבון עלולה לגרום הפסד כספי לבנק, יהיה הבנק רשאי להפסיק את פעילות הלקוח בחשבון ממועד משלוח ההודעה לפי סעיף קטן (א).”

עוד מוסיפים המבקשים וטוענים כי יש להחיל על הודעות הסגירה הנשלחות על ידי הבנק דין דומה לזה החל על מכתבי הדחייה הנשלחים על ידי חברות ביטוח בבואן לדחות את

--- סוף עמוד 28 ---

תביעת המבוטח. באשר לאלו האחרונים- אין חולק כי בהתאם לפסיקה המבוססת על הנחיות המפקחת על הביטוח, הרי שמכתבי הדחייה צריכים לפרט כל טענה הידועה לחברת הביטוח באותו מועד, ויתרה מכך, למעט במקרים חריגים וככלל חברת הביטוח אינה יכולה להעלות טענה אשר לא פורטה במסגרת מכתב הדחייה [ראו לדוגמה רע"א 10641/05 הפניקס הישראלי חברה לביטוח בע"מ נ' חביב אסולין] [פורסם בנבו] (4.5.06); ת"א 52263-06-12 שולמן נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ [פורסם בנבו] (19.6.13)]. לטענת המבקשים הרציונאליים המשפטיים העומדים בבסיס ההוראות החלות בתחום הביטוח והתכליות לשמן נועדו, רלוונטיים אף לעניינו. כך לטענת המבקשים בבסיס הפסיקה המחייבת פירוט במסגרת מכתבי הדחייה - צמצום אי השוויון ופער הכוחות בין הלכות לחברת הביטוח; מתן אפשרות ללקוח להעריך את מידת עמידתם של נימוקי הדחייה בביקורת שיפוטית ובכך לגבש החלטה מושכלת בדבר הגשת תביעה; וחובות גילוי כחלק מחובת תום הלב החלה על המבטח. בדומה, לדידם גם במקרה של מכתב סגירה המוצא על ידי הבנק ללקוח- קיים אי שוויון מובנה בין הבנק ללקוח, החל ביתר שאת בהיתן שהאפשרות למתן שירותים בנקאים מסורה מכוח הדין רק לתאגידים בנקאים ומשכך, חלה עליהם חובה למתן שירותים ולסרב סירוב סביר בלבד למתן השירות, זאת ועוד, גם ביחסי הבנק והלקוח שהינם יחסי נאמנות, מוחלים על הבנק חובות תום לב וגילוי.

באשר לטענתם זו של המבקשים הרי שהנני סבורה כי יש בה ממש מבחינה נורמטיבית, קרי - אמנם הדין החל על הבנקים מחייב פירוט העומד בבסיס הודעת הסגירה וזאת, בין אם תושגת חובה כאמור על הוראת סעיף 9 לנוהל ובין מכוח חובת האמון אשר חלה על הבנק כלפי לקוחותיו ובגדרה גם החובה לשקף ללקוח את הסיבות בעטיין נסגר חשבונו, תוך מתן מידע אשר יאפשר לו לכלכל החלטותיו להמשך.

יחד עם זאת, הנני סבורה כי במקרה לפני, הובהרו למבקשים באופן מסודר ומספר פעמים הסיבות בגין נסגר החשבון והודעת הסגירה היתה רק אחת מיני פניות רבות - בכתב ובעל פה - במסגרתן פורטו הסיבות האמורות.

כך, שיקוף לאמור ובכלל זה לכך שהבנק הציג בפני המבקשים טענותיו ובפרט את חוסר הבהירות בפעילותם ואת האסמכתאות אשר היו דורש מהם, תוך מתן זכות טיעון ניכרת - ניתן למצוא בין היתר במכתב בא כוחם של המבקשים, מיום 26/3/17 במסגרתו נכתב: "בפתח הדברים ברצוני להודות לך על פגישתנו מיום 20/3/17 ועל השיחה הנוספת שקיימנו ביום 23/3/17 ובמיוחד על ההזדמנות שהענקת לנו להציג בפניך את עניינה של מרשתנו". עוד ניתן למצוא בעדות המבקש - טולדנו בעמוד 93 שורות 12-3 - בה אישר כי הבנק פנה כבר בפברואר והודיע על כוונתו לסגור את החשבונות וכן, ניתן למצוא בכל התכתבות כפי שפורטה לעיל בהרחבה.

בנסיבות אלו, הנני סבורה כי די בפירוט הסיבות באופן כללי במכתבי הסגירה בהתווסף הפירוט הרב בפניות כתובות קודמות ובעל פה, בכדי לקיים חובת הפירוט אשר יש להטיל על הבנק עובר למשלוח הודעות סגירת חשבונות ללקוחותיו.

39. **ומה נשתנה במסגרת ההליך המשפטי?**

--- סוף עמוד 29 ---

בשולי הדברים ואולם לא בשולי העניין, הנני מוצאת לציין כי, כאמור לטענת המבקשים המועד הרלוונטי לבחינת המידע אשר עמד בפני הבנק הינו מועד מסירת הודעת הסגירה. באשר לטענתם זו, הרי שכפי שפורט על ידי לעיל בהרחבה, לגופם של דברים מצאתי כי די היה במידע כפי שעמד בפני הבנק במועד הודעת הסגירה בכדי להצדיק סירובו למתן שירות.

עוד טוענים המבקשים- כפי שפורט כי ככל שהיתה ניתנת להם על ידי הבנק ההזדמנות הנאותה, הרי שהיה בידם להפיק כל חשד וחשש אשר עלה בליבם של עובדי הבנק. באשר לטענה זו, בכל הנוגע להליך אשר התקיים על ידי הבנק, קבעתי כי ההליך שובע על ידי הבנק היה הליך תקין במסגרתו ניתנו למבקשים אין ספור הזדמנויות להמציא מסמכים ואסמכתאות ואולם הם כשלו שוב ושוב מעשות כן. זאת ועוד, כפי שפורט, בנסיבות כפי שפורטו, חל משבר באמון אשר רחש הבנק ללקוחותיו וזאת, הן לאור מחדלם מהמצאת מסמכים ואסמכתאות ואולם הן משום שהתחורר כי מצגיהם כפי שהוצגו עובר לפתיחת החשבון ואגב הפעילות, לא היו נכונים.

יחד עם זאת ומבלי לגרוע מן האמור, הנני סבורה ואפרט להלן כי ממילא, גם לגופם של דברים, לא זו בלבד שלא התחורר במסגרת ההליך המשפטי כי חשדות הבנק כלפי המבקשים הינם בגדר "עורבא פרח", ההיפך הוא הנכון, ההליך המשפטי חזק עוד יותר את החשדות כלפי המבקשים ולימד כי באשר לפעילויותיהם הפיננסיות- רבים הנסתרים, התהיות והתמיהות, על פני הגלוי לכאורה ומוצהר. באשר לממצאים אלו, הרי שלאור מסקנתי ולפיה ממילא גם במידע כפי שעמד בפני הבנק במועד מתן הודעת הסגירה, היה די בכדי לבסס סירוב סביר למתן שירות, אינני נדרשת להכרעה בשאלה, האם משהתחורר במסגרת ההליך המשפטי כי בסיכומו של דבר יש בחשדות הבנק ממש, יש בכך בכדי להצדיק בדיעבד את החלטת הסגירה, או שמא, שומה על בית המשפט להתעלם מראיות הנוגעות ללקוח ואשר יש בהן בכדי לבסס בעיתיות בפעילותו, אשר התבררו לראשונה במסגרת ההליך המשפטי.

מכאן אפנה לממצאים כפי שהתחורר במסגרת ההליך המשפטי.

40. כך ראשית, בכל הנוגע לקשר בין חברות UFX בווריאציות השונות (TRADE ו-MARKET) - הרי שהתברר כי מדובר בחברות שכולן כיום בבעלות אחת של מר דניס דה יאנג- אזרח הולנדי, המתגורר בקפריסין ואשר הינו הבעלים של החברות, אשר אחת מהן כאמור התאגדה בבליז והשנייה בוונזואטו - שתייהן מדינות OFFSHORE, אשר הכספים מהן מועברים מחשבוניות במדינות אחרות. אותו דניס דה יאנג, הינו בנו של אחד מבעלי המניות בפרגון אי אקס [ראו עדותו שבעמוד 11; נספח 2 לתצהיר מיכל]. אציין עוד כי התחורר שגם חברת רילינטקו (היא החברה השלישית עמה עובדת המבקשת - מבין ארבע) - הינה חברה בשליטת דה יאנג [ראו עדותו של מר מיכל בעמוד 29 שורות 5-6]. יתרה מכך, במסגרת עדותו של מר טולדנו התחורר כי אמנם חברת טויגה מדיה נקראה בתחילה UFX,

--- סוף עמוד 30 ---

הוא ושותפיו יזמו את הקמת חברת UFX וההסבר אשר ניתן על ידו לשם כך הוא [בעמודים 89 משורה 20 ועד לעמוד 91 שורה 11]:

"כשהקמנו את החברה, היתה לנו בעיה שלא היו לנו לקוחות. הקמנו תוכנה במשך שנה, פיתחנו, פיתחנו, בובנו את כספי המשקיעים, ולא היו לקוחות. התוכנה היתה יקרה מדי. אז אמרנו - אולי נקים בעצמנו לקוח, כדי להראות לעולם שיש דבר כזה. התחלנו בהקמה. קראנו ללקוח הזה UFX, היה לו חברה ישראלית ואז פגשנו את דני דה-יונג שראיתם מקודם והוא נראה רצה להיכנס לתחום הזה ופשוט מכרו לו את מה שהתחלנו אותו. והוא הפך להיות חברת UFX.

ש: זאת אומרת, ממה שאני שומעת ממך, היוזמים של הרעיון הזה, של טויגה, הפלטפורמה וחברות UFX היו אתה ויונג ביחד, דניס דה יונג.

ת: לא, זה לא מה ששמעת ממני. אני אסביר שוב, אם לא הבנת.

לנו לא היו לקוחות. פיתחנו תוכנה, אין לה לקוחות.

ש: הבנתי. כן.

ת: הקמנו סוג של ברוקראז' דמה, כדי להראות שאפשר להתעסק, אפשר להשתמש בתוכנה והיא טובה.

ש: כן. ואז פגשתם את דה יונג?

ת: ואז פגשנו את דה יונג, הוא דיבר על זה שהוא נראה רוצה להקים חברת CFD's,

ש: כן.

ת: אמרנו לו – אוקיי, אנחנו כבר בהתחלה של דמה, קח את זה. והוא לקח את זה.

...

העד: UFX באה לעולם בעקבות זה שדני דה יונג החליט שהוא רוצה לפתוח חברת CFD's ולנו היה כבר משהו שהתחיל, אמרנו לו – לך על זה.

...

כב' השופטת: אז רגע, מבחינת הסדר הכרונולוגי,

....

כב' השופטת: כן. וזה לא שהיה לכם את UFX בתור לקוח ולכן קראתם לחברה שלכם UFX, בשביל לעשות איזה שהוא קשר ביניכם לבין הלקוח UFX,

העד: לא לא.

כב' השופטת: אלא אתם יצרתם את השם UFX,

העד: נכון.

כב' השופטת: אחרי זה פגשתם מישהו, ונתתם לו בעצם את השם ואז גם שיניתם את השם שלכם לטויגה?

העד: בוודאי."

באשר להקמת UFX ולהסבר דלעיל עולה קושי – המבוסס על כך שמתוך העדויות נמצאתי למדה כי חברת UFX הינה בעלת הרישיון להפעלת זירת המסחר ואולם, פעילותה אינה

--- סוף עמוד 31 ---

פעילות של ברוקר, באשר לקוחות החברה הם אלו הפועלים באופן ישיר בזירה – משכך ובהתאמה נקשה- על מנת להראות זירת מסחר פעילה, לא די בהקמת חברה המחזיקה ברישיון, אלא שיש צורך גם בלקוחות של אותה חברה אשר יפעלו בזירת המסחר. כיוון שכך – אחת משתיים- או שההסבר ולפיו הוקמה UFX רק כשם לקוח ולא הייתה פעילה, אינו מניח את הדעת ואינו עולה עם שורת ההיגיון או – שגם פעילותה של UFX ותכלית הקמתה, עוד בשעה שהייתה בידי טולדנו ושותפיו- הייתה שונה וכללה גם הפעלה בפועל של זירת המסחר, באמצעות הפלטפורמה, על ידי לקוחות על מנת להדגים פעילות. כך או כך – ההסבר להקמה אינו מניח את הדעת.

זאת ועוד, כפי העולה מעדות טולדנו, את UFX העבירו, טולדנו ושותפיו, למר דה יאנג וגם העברה זו אינה נהירה- כך כחלק מההעברה, הועבר שמה של חברה אשר נטען שאין בה דבר ויתרה מכך, באותו מועד גם שינתה טויגה מדיה את שמה מ UFX לטויגה מדיה- ישאל השואל או יקשה – מדוע לבצע העברה כאמור ומדוע לא הקים פשוט דה יאנג חברה חדשה וביתר דיוק- מה היה בה ב UFX קודם להעברתה, פרט לשמה שהועבר?

זאת אף זאת, כל נושא פעילותה של טויגה והשירות אשר הינה מספקת ל- UFX, אשר אמנם הובהר במסגרת ההליך המשפטי, יש בו בכדי להקים ולחזק חשד הנוגע לקשרים האמיתיים בין שתי חברות אלו. כך, כפי שפורט על ידי דה יאנג וכן, על ידי טולדנו- ל- UFX יש רישיון להפעלת זירה, את הפלטפורמה לשם הפעלתה רכשה מפרגון אי אקס (ראו עדות מר מיכל בעמוד 50 שורות 12-14), כל מידע בדבר לקוח אשר מתעניין בהשקעה במסגרת הזירה, עובר ישירות לטויגה, עובדיה עומדים עם לקוח זה בקשר, מספקים לו מידע באשר להשקעה, מגייסים אותו, מספקים לו מידע באשר לאופן בה הינו פועל בזירה ומספקים לו תמיכה ככל שהוא נתקל בקשיים במסגרת הפעילות השוטפת שלו בזירה. עוד הובהר כי UFX אינה פועלת כברוקר, קרי אינה מקבלת הוראות מהלקוח בדבר ביצוע השקעות, אלא שכאמור הינה בעלת הרישיון להפעלת הזירה, במסגרתה מבוצעות הפעולות ישירות בידי הלקוח – כך לעניין זה העיד מר מיכל שהלקוחות סוחרים בעצמם בחשבונות של עצמם ואף אחד לא עושה להם ניהול של ההשקעה ואי אפשר לתלות את המשך פעילותו או חוסר פעילות של לקוח בעזרה נוספת לה הוא נדרש (עמוד 49 שורות 29-26). עוד הובהר כי בחלק מן המקרים, פונים עובדי טויגה במיילים אשר כתובתם הינה כתובת של UFX [ראו עדותו של מר מיכל בעמוד 65 שורות 23-21]. זאת ועוד, הסכים אשר מקבלת טויגה הינו סכום בצירוף עמלה הנגזרת מהיקף ההשקעה של הלקוח בזירה באחוזים [ראו עדותו של מר מיכל בעמוד 46 שורות 11-8 וכן שורות 28-23].

כלל האמור ובפרט היקף פעילותה של טויגה מחד והצמצום בפעילותה של UFX, במצטבר עם כך שמלכתחילה הוקמה UFX על ידי טולדנו ושותפיו והועברה לדה יאנג (שהינו בנו של אחד מבעלי המניות בפרגון אי אקס), אין בו בכדי לנקות מספקות את הקשר בין שתי החברות האלו והאוטנטיות של הצגת UFX כלקוחה המקבלת שירותים מאת טויגה ותו לא

--- סוף עמוד 32 ---

– כפי שנטען על ידי טויגה – ההיפך הוא הנכון. לכלל האמור הוסף קביעותי לעיל, באשר לחוסר ההיגיון הכלכלי העולה לכאורה מההעברות הכספיות בין UFX לבין טויגה.

עוד הנני מוצאת להוסיף ולציין כי גם התשובה לשאלה האם UFX מתעסקת באופציות בינריות אם לאו, לא נותרה נקייה מספק לאחר ההליך המשפטי וזאת, בהינתן שבפני מר דה יאנג הוצג במסגרת הדיון 1/1 שהוא מכתב מיום 12/4/16 מאת רשות ניירות הערך בנובה סקוטיה כלפי UFX – אשר העד העיד כי הינו מכיר, במסגרתו מגולמת אזהרה מפני UFX וכן, מפני RELIANTCO שהן לא מוסמכות למכירת ניירות ערך בנובה סקוטיה וכן, במסגרתו נכתב, בין היתר, שרשות ניירות הערך הקנדית הוציאה, בהקשר לחברות אלו אזהרה הנוגעת לאופציות בינריות במרץ. מר דה יאנג התבקש להתייחס לאמור במכתב ואולם, על אף שאישר שהינו אוטנטי (קרי הוא אמנם מרשות ניירות הערך בנובה סקוטיה), עדותו בנושא נותרה עמומה הואיל ולא היה בידי למסור פרטים באשר לשאלה האם השיב למכתב או איך התמודד עם תוכנו [ראו עדותו בעמוד 18].

41. כך הם גם פני הדברים באשר לטענת הבנק בדבר אובדן אמון במבקשים, טענה אשר לאחר דיון ההוכחות מתחזקת נוכח ראיות בדבר העלמת מידע בכל הנוגע לפעילות המבקשים בחשבונות אחרים ובפרט בבנק המזרחי. כך, במסגרת הדיון המשפטי התחזרר כי מצג אשר הציגה טויגה במסגרת דף הכר את הלקוח אשר נערך עובר לפתיחת חשבונה, באשר

לקיומו של חשבון נוסף – אינו אמת. בהקשר זה, אין חולק כי במסגרת טופס הכר את הלקוח אשר עליו חתם מר מיכל, נכתב ב"רחל בתך הקטנה" באשר לקיומם של חשבוניות אחרים: "אין לא רלוונטי" וזאת, הגם שבאותו מועד, לא זו בלבד שהיו לטיוגה חשבון אחר בבנק המזרחי, אלא שבנק המזרחי החל להערים קשיים על פעילותה בחשבון- (ראו עדותו של מר מיכל בעמוד 34 שורות 14-20). עוד הובהר כי – המבקשת הצהירה כי סגרה את החשבון בבנק המזרחי וזאת, הגם שחשבון זה עודנו פעיל [ראו עדותו של מר מיכל בעמוד 67 שורות 26 ועד לעמוד 68 שורה 1]. הואיל וקיומו של חשבון נוסף או סירוב של מוסד אחר לספק שירות יש בהם בכדי להקים דגל אדום, הרי שהסתרת מידע כאמור, בכוונת מכוון, יש בה בכדי ליצור חוסר אמון.

42. יתרה מכך, גם באשר לטולדנו, התחוויר במסגרת ההליך המשפטי ולאחר שנחשפו בפני הבנק המסמכים הנוגעים לתביעה המקבילה המנוהלת על ידי המבקשים כנגד בנק המזרחי, כי לא זו בלבד שלא סגר את חשבונו המקביל בבנק המזרחי כפי שטען שעשה, אלא שהתחוויר כי הדיבידנד אשר הופקד לחשבונו מאת פרגון אי אקס (אשר עליו הורחב הדיון בסעיף 30 לעיל), זה הופקד בתחילה לחשבונו בבנק המזרחי ורק לאחר שהושב למפקיד, בשל חילוקי דיעות עם בנק המזרחי, הופקד לחשבון נשוא התביעה [ראו עדותו בעמוד 79 שורות 16-21].

זאת ועוד, במסגרת עדותו התייחס טולדנו להודעה אשר נמסרה על ידו לבנק ובהתאם לה סגר את חשבונו בבנק המזרחי- הודעה אשר אין חולק כי אינה נכונה - ועדותו לעניין זה,

--- סוף עמוד 33 ---

תוכנה מדבר בעד עצמו ומחזק שבר האמון בין הבנק לבינו. כך בעמוד 92 שורות 5-16 העיד טולדנו:

יש: האם נכון שכאן אתה שיקרת את מנהל הסניף, בזה שמסרת לו את המידע הזה, שסגרת את החשבוניות האחרים שלך, והכוונה גם לבנק מזרחי. נכון?

ת: ההקשר הוא,

ש: כן-?

ת: שהבנק הבינלאומי התחיל לבקש ממני עוד ועוד מסמכים, לגבי הדיבידנד הזה.

ש: כן-?

ת: אני התחלתי כבר להילחץ מאוד. אני מודה שהייתי במצוקה. התחלתי להרגיש שיורים עלי מכל הכיוונים.

ש: כן-?

ת: וכחלק מהמשא ומתן, אמרתי משהו שלא היה אמתי, כדי להוריד אותם קצת מהגב שלי וכדי להגיד לי מהם המסמכים הסופיים שאני אצטרך לספק להם, כדי לקבל את הדיבידנד."

43. מן האמור עולה כי לא זו בלבד שבמסגרת ההליך לא הוסרו החשדות בהקשר למבקשים, אלא שאלו אף התחזקו והתגבשו.

סוף דבר;

44. לאור האמור והמפורט הנני קובעת כי בדין הוציא הבנק למבקשים את הודעות הסגירה ובהתאמה לא מצאתי לבטלן והנני קובעת כי דין התביעות להידחות.

45. המבקשים יישאו ביחד ולחוד בהוצאות המשיב בסך של 50,000 ₪ אשר ישולמו בתוך 30 יום מהיום.

46. המזכירות תדוור את פסק הדין.

ניתן היום, כ' אדר תשע"ח, 07 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.

לימור ביבי 54678313

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכת ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן.](#)

--- סוף עמוד 34 ---